

SEEING and READING THE VALUES

Story Book

Tolerance / Hoşgörü	TURKEY
Responsibility / Sorumluluk	ITALY
Cleanliness / Temizlik	POLAND
Generosity / Cömertlik	ROMANIA
Honesty / Dürüstlük	CROATIA
Helpfulness / Yardımseverlik	SPAIN

ÖNSÖZ

AB erasmus projesi kapsamında yaptığımız bu çalışmada öğrencilerimizin değerleri içselleştirmesi ve çevresinde yaşatması amaçlanmıştır. Aynı zamanda tüm dünya çocuklarını aynı amaç etrafında toplayarak bir ürün ortaya konmaya çalışılmıştır.

Bu üründe öğrenciler kendilerine verilen görselleri okuyarak değerlerle ilgili hikayeler yazmışlardır. Günümüzde çocuklar üretken olmaktan daha çok tüketici olarak yetiştirilmektedir. Projemizin uygulandığı okullardaki öğrenciler okumanın yanında yazarak bir ürün ortaya koymanın mutluluğunu yaşamışlardır. Bu mutluluğu tüm dünya ile paylaşmanın gururunu yaşamaktayız.

Projemizin her aşamasında destek olan AB bakanlığı Türkiye Ulusal Ajansına, Türkiye, Hırvatistan, İspanya, İtalya, Polonya, Romanya ülkelerindeki proje ortağı okulların AB proje ekiplerine, öğretmenlerine, öğrencilerine, öğrencilerin anne ve babalarına; okulların yerleşim yerinde bulunan ve projeye destek veren belediyelere, eğitim müdürlüklerine teşekkür ederiz.

Eğlenceli bir vakit geçirmek için okumaya başlayabilirsiniz.

Unutmayalım ki hayat değerlerden ibarettir.

INTRODUCTION

With this study, within EU Erasmus Project, students are intended to internalize the values and perpetuate the values around them. At the same time, by gathering all the world's children around the same goal, it is aimed to introduce a product. Students in this product have written stories about their values by reading the images.

Today's children are grown as more consumers than being productive. Students in schools, where the implementation process of our project was applied, have experienced the happiness of putting a product by writing beside reading. We are very proud to share this happiness with the whole world.

We thank to EU Ministry National Agency of Turkey, EU project teams of our partner countries Italy, Poland, Romania, Croatia and Spain, their teachers, students and families; the Municipalities that located in the settlement of schools and Provincial Directorate of Education for all the support during every stages of our project.

You can start reading to have a great fun!

Please note that "Life consists of values."

Tolerance / Hoşgörü

TURKEY

Sevginin yolu; hoşgörüden geçer. Love is a ladder that leads to Tolerance.
Nazlı KAYHAN / 4-D

Yaramaz Kardeş

Güneşli bir günün sabahına uyanan Emre kahvaltıdan sonra arkadaşı Hasan'la oynamak için annesinden izin istemiş. Abisi Mehmet evde olmayacağı için sıkılacağını düşünen annesi Emre'ye izin vermiş.

Emre oyuncaklarla dolu bir poşet hazırlar hazırlamaz soluğu Hasan'ın yanında almış. Tabii oyuncak poşetine evde ne bulduysa doldurmuş. Küçük bir sahil kasabasında yaşayan Emre ve Hasan hemen kum üzerine yayılmış ve oynamaya başlamışlar. Saatlerin nasıl geçtiğini anlamadan keyifli bir gün geçirmişler.

Bu sırada eve gelen Mehmet, kendine ait olan oyuncakların da olmadığını görünce neşeyle oynayan Emre ve Hasan'ın yanına gitmiş.

“Neden benden izin almadan bana ait oyuncakları da aldın Emre?” diye kardeşine kızmış.

TURKEY

Emre utanarak “ Ama sen evde yoktun abi” demiş.

Kardeşinin utandığını gören Mehmet daha fazla üzerine gitmek istememiş ve ona “Peki ama bundan sonra başkasına ait olan eşyaları asla izinsiz alma tamam mı kardeşim?” diyerek güzelce uyarılmış. Hep birlikte bir süre daha oynayıp neşeyle eve dönmüşler.

MY NAUGHTY BROTHER

Emre,woke up to a sunny day in the morning,asked for permission from his mother to play with his friend Hasan after breakfast.His mother thought that he got bored because his brother Mehmet wasn't at home and so let Emre go out. Emre prepared a bag full of toys and went to near Hasan.

He filled the bag what if he found at home.Living in a small seaside town,Emre and Hasan immediately lay down on sand and began to play. They had a wonderful hours without caring the time.Meanwhile, Mehmet came home ,and seeing that his own toys weren't at home went to near Hasan and Emre.

He was very angry with his brother and said;

----- “Why did you take all of the toys that belongs to me without any permission?”

Emre shyly answered ;

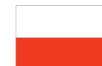
----- “But you were not at home, my brother.”

Mehmet, seeing that ashamed of his brother ,didn't want to face him out.

----“Ok then but please not get someone else's belongings without permission!”His brother warned Emre politely.

Then they played together for a while and went back home cheerfully.

Sena KAYA -3/İ

Her zaman, her yerde Hoşgörü! Tolerance is for everytime and in everywhere.
Meryem Nisa BAŞKUYU/ 4-A

Hoşgörmek Güzeldir

Çocuklar bisikletlerini sürerek oynamak için ağaç eve gittiler.

Ali ve Müge oyuncaklarını yanlarında getirmişlerdi ama Ahmet getirmemişti. Ali'nin iki oyuncağı vardı ama Ahmet ile paylaşmak istemiyordu. Müge Ahmet'le oyuncağını paylaştı. Ancak Ahmet erkek olduğu için bir kızın oyuncağıyla oynamaktan hoşlanmıyordu. Gönülsüz de olsa Müge'yle oynamaya başladı.

Ali hiçbir arkadaşına hoşgörüyle yaklaşmıyordu ve bu yüzden günden güne arkadaşlarını kaybediyordu. Yine Ahmet'e de hoşgörüyle yaklaşmamış "Buraya geleceğimizi biliyordun getirseydin ya oyuncaklarını" demişti. Ahmet her ne kadar hazırladığı poşeti almayı unuttuğunu söylese de onu dinlememişti.

Bir süre oynadıktan sonra Ali de sıkılmaya başladı. Çünkü tek başına oynamak zorunda kalmıştı. Bir ara oynamayı bırakıp Ahmet ve Müge'yi izlemeye daldı. Birden ayağa kalktı, yanlarına gitti ve Ahmet'e:

TURKEY

--- “Kusura bakma arkadaşım, biraz önce bencillik ettim. Hepimiz bazen bir şeyleri unutabiliriz. Sana hoşgörülü yaklaşmalıydım ama bunu yapmadım özür dilerim.” dedi.

Ali'nin bu şekilde davranmasına ikisi de çok sevinmişlerdi. Yeni bir oyun kurarak üç arkadaş birlikte oynamaya başladılar ve çok güzel bir gün geçirdiler.

‘ IT'S A GOOD BEHAVIOUR TO BE TOLERANT’

The children went to the wooden house to play by their bikes. Ali and Müge brought their toys but Ahmet didn't. Ali had two toys but he didn't want to share with Ahmet. Müge shared her toy. But Ahmet was a boy and did not want to play with girls toys. Unwillingly, he began to play.

Ali didn't show any tolerance to his friends so he was losing his friends day by day. Again he wasn't tolerant to Ahmet and he said ;

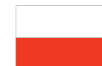
-----“You know we came here to play, you'd either bring your toys.”

Although Ahmet told that he forgot his toy bag at home , Ali didn't listen to him. After playing a while, Ali got bored. Because he had to play alone. For a moment, he stopped playing and watched Müge and Ahmet. Suddenly he stood up, went near them and said ;

----- “I'm sorry Ahmet. I was a bit selfish. It was wrong. Sometimes we can forget something. I should be tolerant but I didn't do that. I'm so sorry again.”

-----“There isn't any problem. It's okay! Don't worry!” said Ahmet. Both of them were so happy for Ali's behaviour. They set a new game and played together and spent a very beautiful day.

Oktay DALKIRAN 4/İ

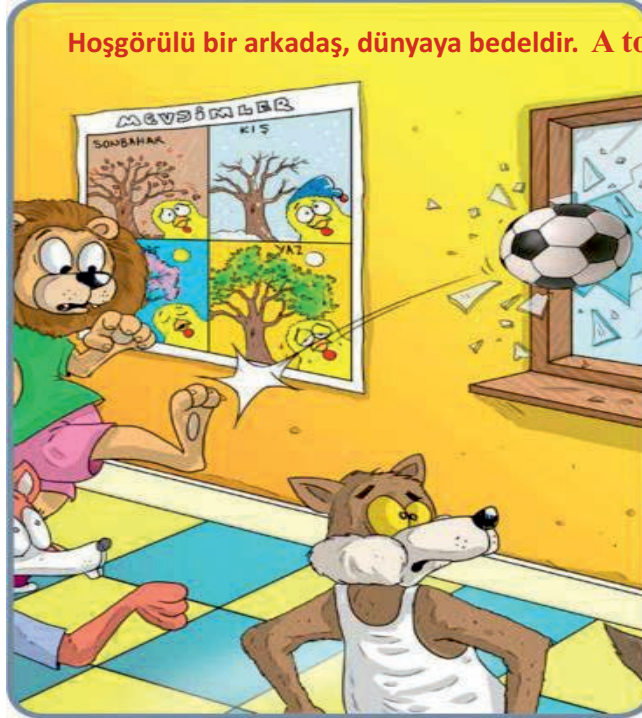

HOŞGÖRÜ

Ali arkadaşları ile beraber evlerinin bahçesinde ki ağaç evde oturuyorlardı. Birbirleriyle çok güzel oynuyorlardı. Sonra Ali'nin küçük kız kardeşi Elif onların yanına gidip " Ben de oynayabilir, miyim? " dedi. Onlarda hemen kabul ettiler. Hep birlikte bahçede yakar top oynadılar. Sonra Ali'nin arkadaşı Şule, Elif'i top ile vurmaya çalışırken top birden Elif'in kafasına çarptı. Elif hemen Şule'ye bağırdı ve Şule'nin kalbini kırdı. Hiç de özür dilemedi. Sonra anneleri çağırdı ve eve girdiler. Öğretmenleri o gün derste sevgi, saygı ve hoşgörü konusunu anlatmıştı. Arkadaşlarımızın kalbini kırmamamız gerektiğini, saygılı ve hoşgörülü bir şekilde yaklaşmamız gerektiğini vurgulamıştı. Elif bunları hatırlayınca, Şule'yi telefonla aradı ve Şule'den özür diledi. Hemen barıştılar . O günden sonra çok iyi bir şekilde anlaştılar. Hep beraber oynadılar .

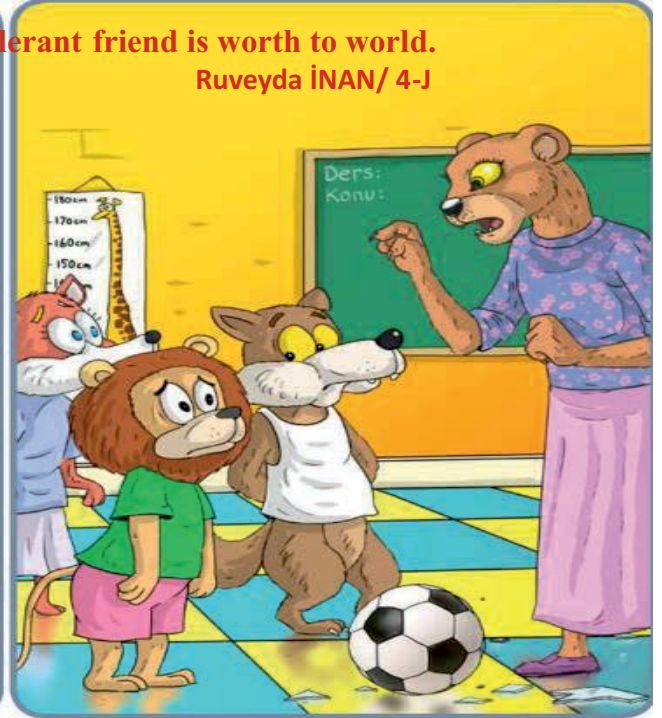
TOLERANCE

Ali was sitting at the tree house with his friends at the garden of their house. They played very well with each other. Then Ali's younger sister, Elif , went to them and said, "Can I play?" They accepted immediately. They all played balls in the gardens. Then Ali's friend, Şule, tried to strike Elif with a ball, which suddenly hit the Elif's head. Elif immediately shouted at Şule and broke Şule's heart. He never apologized. Then they called their mothers and they entered the house . His teachers told him about love, respect and tolerance that day. He emphasized that we should not break the hearts of our friends, we must approach them respectfully and tolerantly. When Elif remembered them , he called Şule by phone and apologized to her. They are peacemakers . They played together very well after that day.

Hoşgörülü bir arkadaş, dünyaya bedeldir. A tolerant friend is worth to world.

Ruveyda İNAN/ 4-J

Kalpler Kırılmasın

Heyecanla teneffüs zilinin çalmasını bekleyen Aslan, Tilki ve Kurt öğretmen Tintin Hanım sınıftan çıkar çıkmaz toplarını almışlar ve başlamışlar futbol oynamaya. Tilki kalede Aslan ve Kurt ise gol atma telaşında. Arkadaşı Kurt'un ayağından topu alan aslan öyle bir vurmuş ki topa. Topun kaledeki tilkiyi de geçip gol olduğunu görüp sevinecekken duyduğu bir sesle irkilmiş. O da ne top pencereye gelmiş ve camı paramparça etmiş.

Üç arkadaş bir müddet yerlerinde donakalmışlar. O an anlamışlar ki sınıftalar ve öğretmenleri tehlikelerini anlattığı halde top oynuyorlar. Zil sesiyle birlikte korkudan yerlerine oturmuşlar. Sınıfa gelen öğretmen Tintin Hanım yerleri cam parçaları içinde görünce çok kızmış ve sınıfa dönerek: "Kim yaptı bunu?" diye bağırmış.

Yaptıkları yanlışın farkına varan Aslan, Tilki ve Kurt sırayla ayağa kalkıp öğretmenlerinin yanına gelmişler. Öğretmenlerinden özür dileyerek gereken dersi çıkardıklarını anlatmışlar. Öğretmen Tintin Hanım üç arkadaşın hatalarının farkına varmalarını ve utanmalarını nedeniyle; "Pekala bu sefer sizleri affediyorum ancak bir daha asla sınıfta top oynamayın çünkü sınıf eşyalarına zarar vermek dışında arkadaşlarınıza da zarar verebilirsiniz." demiş ve görevliyle birlikte cam kırıklarını temizlemişler.

TURKEY

“Unutmayalım ki bir insanın ayıbını örtmek, hoşgörülü davranmak kutsal bir erdemdir.”

DON'T BREAK ONE'S HEART

Eagerly waiting for the break time, Leo, Wolf and Fox had taken their balls right out of their teachers Miss Tintin and started to play football. Fox was the goal keeper, Leo and Wolf were a flurry of scoring goals. Leo got the ball from Wolf's foot and made a big kick. He was very happy to see the ball crossed Fox and Goal!!!!!!

But he heard a voice and was startled. Oh my God! What happened? The ball broke the window of the class in pieces. The three friends were petrified for a while. At that time they understood that they were in the class and played with the ball even though their teacher's warning about the dangers of playing ball in the class.

The bell rang and they seated on their desks with worry. Miss Tintin came to class and saw the glass pieces on the floor and was very angry. She turned to class and shouted;

---- “Who did that?”

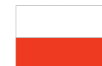
The three friends understood their faults and went to near their teacher one by one. They all apologized to their teachers and they told that they were very very sorry and learned from their mistakes.

Because of understanding their mistakes and being ashamed to do that, Miss Tintin said;

----- “Well, I forgive you just for once, but never play with ball in the class again because you can hurt some of your friends except damaging the classroom objects.” and called the cleaner staff and cleaned the broken glass pieces together.

Let's not forget to smooth over the cracks of one's and be tolerant to each other is a sacred virtue!

Azra DEMİR-4/E

ASLAN'IN HATASI

Aslan son zamanlarda neşesini kaybetmiş, son derece mutsuz ve üzgün görünüyordu. Arkadaşları onu mutlu etmek için aralarında konuşuyorlardı. Ne yapabiliriz diye konuşurken tilki hep birlikte top oynamayı teklif etti. Aslanın yanına gidip hep birlikte top oynayacaklarını söylediler. Aslan bu teklifi kabul etti. Hep birlikte sınıfın içinde top oynamaya başladılar. Arkadaşları kurt sınıfın içinde top oynamanın yanlış bir hareket olduğunu söyledi. Ancak aslan ile tilki ona kızdılar ve hakaret ettiler. Kurt bu duruma çok üzüldü ve sessizce sınıftan çıkıp bahçeye gitti. Aslanla, tilki ile neşe içinde sınıfta topla oynarken, top sınıfın camına çarptı ve cam büyük bir gürültü ile kırıldı. Gürültüyü duyan öğretmenleri koşarak sınıfa geldi. Durumu görünce çok kızdı. Sınıfın içinde top oynamanın yasak ve yanlış olduğunu anlattı. Aslan ve tilki yanlış yaptıklarını anladılar ve öğretmenlerinden özür dilediler. İki birlikte koşarak bahçeye çıktılar ve kalbini kırdıkları arkadaşları kurttan çok özür dilediler. Bir daha ona hakaret etmeyeceklerini ve onun haklı olduğunu söylediler. Kurtta arkadaşlarının özür dilemesini kabul etti. Bundan sonra birbirlerine sevgi, saygı ve hoşgörü ile davranacaklarına söz verdiler.

LION'S FAULT

Lion recently lost it's fun and seemed sadly unhappy and sad. His friends were talking to each other to make him happy. While talking about what we could do, the fox offered to play ball together. They asked the lion to play ball together. The lion accepted this offer. Together they started to play ball in the classroom. Their friend wolf said that playing ball in the class was a wrong move. However, the lion and the fox are angry and insulted it. Wolf was very upset for this situation and quietly left the classroom and went to the garden. The lion played with the fox in joy . While playing in the class , the ball hit the classroom's glass and the glass was broken with a great noise. The teachers who heard the noise came to class. He was very angry when he saw the situation. He told them that playing ball in the class was forbidden and wrong. The lion and the fox understood that they were doing wrong and apologized to their teachers. The two of them ran together to the garden and they apologized to their friends who they made upset. They said they would not insult him again and that he was right. The wolf agreed to apologize. After that they promised to treat each other with affection, respect and tolerance .

Üzme Arkadaşını, kırma, Hoşgörülü ol herşey çok güzel olur o zaman.
Don't upset and hurt your friend! Be tolerant, everything will be good then.
Meryem KASKA/3-4

HOŞGÖRÜYE AÇILAN YOL

Merhaba ben Afacan.

10 yaşında küçük bir aslan yavrusuyum. Okulumuzu ve derslerimi çok seviyorum. Ve bugün sizlerle okuldan bir anımı paylaşacağım.

O gün okuldan eve gitmek için son dersten çıkmıştım. Beslenmemden kalan son meyve olan muzuda bitirip öyle eve gitmek istedim. Evet muzumu okul koridorlarından ayrılmadan bitirdim ve kabuğunu çöpe uzak olduğum için önemsemeden yere attım.

Ertesi gün okula geldiğimde ise yaptığım bu yanlışın pişman olacağım bir şeye sebep olduğunu öğrendim ve çok üzüldüm. Arkadaşlarım ve öğretmenim bana biraz kızgındı. Sebebi ise; ertesi gün okulu yine tertemiz bulmamız için temizleyen panda amca muz kabuğuna basmış ve kayarak düşmüştü. Bacağı kırılmış, acilen hastaneye kaldırmışlar.

Babamla panda amca'yı ziyarete gittik. Kendisinden özür dileyip beni affetmesini istedim. O ise bana hiç kızmamış ve tebessüm ederek gayet hoşgörülü yaklaşmıştı.' Böyle hatalar olabilir afacan hadi üzülme artık ' dedi. Panda amca bana böyle iyi davranınca hatamı ve yanlışımı anladım. Büyük bir utançla hoşgörüsünden dolayı panda amcaya teşekkür ettim.

TURKEY

Evet sevgili arkadaşlar:

O günün sonunda panda amcanın bana söylediği nasihati sizlerle paylaşmamı ister misiniz.?

‘ Bak afacan unutma ki hoşgörü sadece bize yapılan hataları affetmek değildir. Hoşgörü aynı zamanda yaptığımız hataları da anlayıp kendimizi de affettirebilmektir.

‘GARDEN OF TOLERANCE’

Hello friends.My name is Little Naughty

I am a 10-year-old liger.I love my school and my lessons.And today I want to share one of my school memory with you.

That day I finished the last lesson and prepared for going home.When I looked my lunch box,I saw the banana and wanted to eat it before going home.Yeahhhh I finished my banana before leaving the school on the corridors.I threw away the rubbish from worrying about where I was.The next day,when I came to school,I learned that I did wrong and it gave me a big worry and I felt very very sorry.My friends and my teacher were a little annoyed with me.The reason was Mr.Panda ,who cleaned the classes and the school for us,stepped on a banana peel and fell on the ground.His leg was broken and was taken to the hospital immediately.

We went to visit Mr.Panda with my father.I apologized and wanted him to forgive me.But he wasn't angry with me,contrary he was very tolerant and also smiled.

----- ‘There can be such mistakes.Ok!Don't worry anymore.’said Mr.Panda.

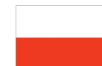
I understood my fault and I thanked to Mr.Panda with a great embarrassment due to his big tolerance.

Yes dear friends.....

Do you want me to share the advice of Mr.Panda at the end of that day?

‘Listen Little Naughty! Keep in mind that tolerance is not just to forgive the mistakes of others , at the same time Tolerance is to understand the mistakes of ourselves and forgive ourselves,too.’

Alanur Ayar 4/F

MUZ KABUĞU

Bir varmış bir yokmuş. Bir zamanlar hayvanların gittiği bir okul varmış. Bütün hayvanlar bu okulu çok sevmiş. Bunların içinde okulu sevmeyen bir tek hayvan varmış o da aslanmış. Ancak aradan geçen zamandan sonra aslanda okulu çok sevmeye başlamış. Bu aslanın çok sevdiği bir arkadaşı varmış. Bu iki arkadaş yine birgün okula gitmişler.

İlk derse girmişler. Herşey yolunda gidiyormuş. Teneffüs zili çalmış aslanında karnı çok acıkmış. Çantasından muzunu çıkarttı ve yedi. Ama o kadar acıkmıştı ki muz kabuğunu yanlışlıkla yere attı ve yerden almayı da unuttu. o gün sınıf nöbetçisi pandaydı ve sınıfı temizlerken muz kabuğuna basmasıyla yere düşmesi bir oldu.

Pandanın bacağı kırıldı ve alçıya aldılar. Aslan bu haberi alınca kendisine çok kızmış ve kendi kendine 'keşke muz kabuğunu yere atmasaydım' demiş. Bunun için pandaya geçmiş olsun kartı hazırlayıp onu ziyarete gitmiş. Ve şöyle söylemiş:

- Özür dilerim panda buna ben sebep oldum.

Pandada cevap vermiş.

- Önemi yok aslan kardeş bundan daha kötüsü de olabilirdi.

Aslan:

-Önce çok üzülmüştüm. Ama bu sözlerin beni biraz rahatlattı. İyi ki senin gibi iyi ve hoşgörülü bir arkadaşım var.

TURKEY

THE BANANA PEEL

Once upon a time ,there was a school where the animals go and study.All animals loved that school so much.But there was only one animal that didn't like the school and it was "The Lion". However ,in time,the lion liked the school,too.There was a friend of lion and he loved him so much.His name was Panda.

One day they went to school together.They taught the first lesson and everything was fine.The bell rang and the lion was very hungry.He took a banana from out of his schoolbag and ate.But he was so hungry and accidentally he threw the banana peel on the ground and forgot to pick it up.That day Panda was on duty in the class.He started to clean the classroom happily but just then he stepped on the banana peel and fell down.Panda's leg was broken and his leg was casted.When the lion heard that he was very angry with himself and said;

----- "I wish I had not thrown the banana peel on the ground."

He was so worried for his friend and wanted to do something for him.He prepared a get well card and wanted to visit him.And he said ;

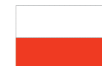
----- "I am so sorry for that.It was my fault.Please forgive me,my friend."

-----" No matter my friend.It could be worse than that.Everthing is okay now." replied Panda.

The lion said ;

-----" I was so upset first.But your words made me a little relief. Fortunately I have a tolerant and good friend like you."

Zeynep AKDOĞAN 4/F

ASLAN

Aslan o gün okulda arkadaşları ile birlikte derslerini yapmış konuşuyorlardı. Konuşmaları sırasında çevre temizliğinin önemi hakkında neler yapabileceklerinden bahsediyorlardı. Aslanın en iyi arkadaşı tilki yerlere çöp atmamamız gerekir dedi. Bütün arkadaşları onu alkışladılar. Aslan da alkışladı ama tilkinin söylediklerini umursamadı. Annesini hazırladığı beslenmesini yedi. En sonunda muzunu yerken zil çaldı. Herkes sınıfa giderken aslanda elinde muzunu yiyerek yürüyordu. Okulun koridorunda yürürken muzunu bitirdi. Muzun kabuğunu okulun koridoruna fırlatıp sınıfına girdi. O sırada koridorları temizleyen ayı muz kabuğuna basarak büyük bir gürültü ile yere düştü. Ayı acılar içinde bağıyor ve yardım istiyordu. Sınıfta bulunan herkes gürültüyü duymuştu. Hep birlikte koridora koşular. Ayını durumunu gördüler ve çok üzüldüler. Aslan ayının ayağına yapışmış muz kabuğunu görünce bu duruma kendisinin sebep olduğunu anladı. Yaptığından dolayı çok üzüldü ve arkadaşlarının söylediklerini dinlemediği için çok pişman oldu. Zavallı ayı hemen hastaneye kaldırıldı. Ayağı kırılmıştı bu nedenle ayağı alçıya alındı ve hastaneye yatırıldı. Aslan ondan özür dilemek için hastanede onu ziyaret etti. Ayı aslanın bu davranışını çok beğendi ve hoşgörü içinde onun özürünü kabul etti.

LION

The lion talked with his friends at school that day and during the conversations, they talked about what environmental cleanliness could do about the beauty. The lion's best friend said the fox should not throw away garbage. All his friends applauded him. The lion also applauded, but he did not care what the fox said. She ate his banana that his mother gave to him . Finally, the bell rang. Everyone walks in class while lion is eating banana. As the students walked in the corridor, the banana was eatenby lion. He threw the banana's shell into the school hallway and entered the classroom. At that time, the bear fell to the banana shell with great noise. The bear shouted in pain and asked for help. Everyone in the class heard a noise. They all ran the corridor together. The lion saw the situation and was very sad. When he saw the banana crust stuck to the foot of the bear, he realized that this was the reason. He was very sad because he did, and he regretted not listening to what his friends said. The poor bear was taken to the hospital immediately. Because of this, his foot was broken and the bear was admitted to the hospital. The lion visited her in the hospital to apologize to him. The bear liked this behavior of the lion very much and tolerated it in his own self .

Hoşgörüde deniz gibi ol. Be like a sea in Tolerance. SudeNaz YILMAZ / 4-E

İyi ki Annem Var

Kahvaltı sofrasında biraz dalgındım sanki. Arkadaşlarla buluşup oyun oynayacağımızı anneme söylemem gerekiyordu. Ama annemde işi olduğu için kardeşim Mehmet’le ilgilenmemi istiyordu. Sanırım dalma işini biraz abartmışım ki annem fark etti.

--- “Oğlum ne düşünüyorsun? Neden bitirmiyorsun kahvaltını?”

--- “Şeyy! Anne dün arkadaşlarla sözleştik de ağaç eve gidip oyun oynayacaktık, şimdi gitmezsem ayıp olacak. Ama kardeşime bakmam da gerekiyor.” dedim.

Annem biraz düşündükten sonra “Tamam oğlum madem söz verdin git o zaman ama kardeşini de götür. Ona iyi bakacağına dair bana söz verirsen tabi ki.” Sevinçle yerimden kalkıp anneme sarıldım ve söz verdim.

Hemen üzerimizi değişip hazırlandık ve kardeşimi de yanıma alarak arkadaşlarımla buluşmaya gittim. Herkes tamamlanınca, kumdan bir kent inşa etmeye başladık. Kolay değil yeni bir şehir kuruyorduk ve herkes büyük bir gayretle çalışıyordu. Neredeyse bitmek üzereydi. Ama biz de yorgunluktan bitmiştik. Ağaç evin gölgesine geçip azıklarımızı yemeye başladık. Bu sırada kardeşim Mehmet bir ara gözden kayboldu ve onu merak edip kalktım. Bir de ne göreyim Mehmet o kadar emek harcaıyıp inşa ettiğimiz kentin üzerinde oynamıyor mu? Sinirle:

TURKEY

--- “Ne yapıyorsun sen? O kadar uğraştığımız emeklerimiz boşa gitti. Keşke seni getirmeseydim” diye bağırdım. Kardeşim ağlamaya başladı ve sonrasında ne yaptıysak susmadı. Mecburen eve döndük. Annem ne olduğunu sorduğunda biraz da utanarak:

---“ Özür dilerim anne. Senin bana gösterdiğin hoşgörüyü ben kardeşime gösteremedim. Yaptığımız kumdan kenti bozunca ona bağırdım, sitem ettim. Ama çok pişmanım.” dedim.

Annem yine benimde üzülmemeye dayanamayıp, önce kardeşimin gönlünü aldı sonra da bana sarılıp; “Hoş görmek sorunların büyümesini engelleyen yüce davranıştır oğlum. Sen de hatanı anlamışsın bundan böyle öfkeyle hareket etme ki kendine ve başkasına zarar verme.” dedi, anneme sıkıca sarıldım...

SO GLAG I HAVE MY MOTHER

I was a bit absent-minded that day on the breakfast table. I had to tell my mother that I would meet and play with my friends. But my mother was too busy so she wanted me to take care of my little brother Mehmet. I thought I exaggerated that situation, my mother noticed me at that time.

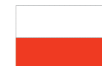
“What do you think my son? Why don't you eat your breakfast?” asked my mother.

“Himm... Well...! Yesterday we agreed with my friends to go to wooden house and play there. If I don't go, it will be shameful. But I know I have to take care my brother, too.”

After a little thought, my mother said ;

---“Okay! If you give a promise, you have to do that. But if you give me a promise that you will take good care of your little brother, you can take him, too and go there together.” I hugged my mother and gave her promise.

We immediately got dressed and went to meet my friends. When everybody came, we started to build a city from sand. It wasn't so easy, we were building a city and everyone was running a great effort. It was about to finish. But at the same time we were exhausted, too. Through the shadow of the tree house, we began to eat our meal. Meanwhile, my little brother Mehmet disappeared and I wondered about him.

TURKEY

Oh my God! Mehmet was playing over the city for what we spent lots of time and effort. In a huff ;

---- ‘‘What are you doing?All our efforts wasted.I wish I had not brought you.’’

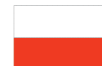
I shouted.My little brother started to cry but he didn’t stopped.We had to go back home.When my mother asked what happened, with a little embarrassment I told ;

-----‘‘I’m sorry mom.I couldn’t show the tolerance to my brother you showed me before.I yelled at him because he played on the city that we built from the sand.But I’m so sorry now.

My mother didn’t want me to feel sorry again so she made up to my brother first and then hugged me and said:

‘‘To be tolerant is a honourable behaviour that prevents problems.You understood your fault,hereafter do not behave like that and not harm yourself and others.’’

Mahmud Esad DEMİROĞLU 4-E

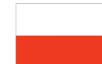

TURKEY

PROJE EKİBİ

Murat KILIÇ	Okul Müdürü	(Headmaster)
Kazım KOÇAK	Müdür Yardımcısı	(Deputy Director)
Nilgün ÖMEROĞLU	İngilizce Öğretmeni	(English Teacher)
Osman GÜRE	Sınıf Öğretmeni	(Class Teacher)
Tayyar Berkant ÖZGEN	Sınıf Öğretmeni	(Class Teacher)
Aysun YAMAN	Sınıf Öğretmeni	(Class Teacher)

Responsibility / Sorumluluk

ITALY

ITALY

AMICIZIA A SCUOLA

Chiara e Bruna sono due bambine che frequentano la stessa scuola, sono molto amiche e quando si incontrano, parlano ridono e scherzano; hanno vestiti e scarpe uguali, stessa pettinatura e stesso orologio. Chiara ha problemi alle gambe, non può camminare e sta sulla sedia a rotelle. Bruna è straniera e viene dal Marocco. Le due bambine hanno soltanto un colore diverso ma l'affetto che provano l'una per l'altra supera tutte le difficoltà ed il loro senso di responsabilità fa sì che si aiutino nei momenti di difficoltà...se una sta male o è triste..l'altra l'aiuta a superare il momento difficile. Il loro grande affetto le fa vivere con serenità anche nella diversità.

SCHOOL FRIENDSHIP

Chiara and Bruna are two girls, they are attending the same school, they are very friendly, and when they stay together, they talk laugh and cheer; They have the same clothes and shoes, same hairstyle and same watch. Chiara has leg problems, she can not walk and she is on the wheelchair. Brunette is foreign and comes from Morocco. The two girls only have a different color but the affection that they experience each other overcomes all the difficulties and their sense of responsibility helps to help themselves in times of difficulty ... if one is bad or sad ... the other helps her to overcome the difficult time. Their great affection makes their life rich of serenity in diversity.

OKUL ARKADAŞLIĞI :

Chiara ve Bruna aynı okula giden ,çok arkadaş canlısı ,birlikteyken konuşup keyiflenen ve neşelenen iki kızdır. Aynı ayakkabı ve kıyafetlere, aynı saç şekillerine aynı saatlere sahiptirler. Chiara'nın bacaklarıyla ilgili bir problemi vardır ve bu yüzden yürüyemiyor ve tekerlekli sandalye kullanıyor. Bruna Faslı bir yabancısıdır. Bu iki kız farklı ten renklerine sahip olmalarına rağmen birbirlerine olan sevgileri tüm güçlüklerin üstesinden gelmelerini sağlıyor ve sorumluluk duygusu zor zamanlarında onlara yardımcı oluyoreğer biri üzgün ya da mutsuzsave diğeri ona bu zor zamanın üstesinden gelebilmesi için yardımcı oluyor.Onların bu büyük sevgisi hayatlarındaki huzuru daha da zenginleştiriyor.

ITALY

UNA GIORNATA IN CASA

E' domenica...tutta la famiglia è in casa. La famiglia è tranquilla...ognuno fa qualcosa e tutti si aiutano nel momento del bisogno. Il papà appende i quadri..la mamma stira i panni..la figlia più grande stende i panni..la sorella apparecchia la tavola e il fratellino piccolo gioca con i suoi giocattoli. Ognuno ha una responsabilità e svolge il suo compito con serenità.

A DAY AT HOME

It's Sunday ... All the family is at home. The family is quiet ... everyone does something and everyone helps the other when he is in difficulty. The dad hangs the paintings..the mum stretches the clothes .. the bigger daughter puts on the clothes .. her sister supplies the table and the little brother plays with her toys. Everyone has a responsibility and performs his task with serenity.

EVDE BİR GÜN

Bir Pazar günü ... Bütün aile evde. Aile sakin...Herkes her şeyi yapıyor ve herkes birbirine zor durumda yardım ediyor. Baba tabloları asıyor, anne çamaşırları yayıyor...büyük kız kıyafetleri giyiyor...kız kardeşi masayı hazırlıyor ve küçük erkek kardeş de oyuncaklarıyla oynuyor. Herkesin bir sorumluluğu var ve herkes görevini huzur içinde yerine getiriyor.

ITALY

UNA PASSEGGIATA IN CITTA'

Un giorno Angelo , un bambino che vive in città decide di fare una passeggiata. Lui è un bambino molto bravo ed ha un grande senso di responsabilità...ma camminando per le strade della sua città vede tanti comportamenti sbagliati : una macchina parcheggiata sul marciapiede,un bambino attraversa con il semaforo rosso e con le cuffiette..un'altro gioca a palla in strada...un bambino corre in bici sul marciapiede...Alla fine Angelo torna a casa e pensa che tutte quelle persone dovrebbero avere più rispetto x le regole della convivenza civile e del codice della strada.

A WALK IN THE CITY

One day Angelo, a child that live in the city decides to take a walk. He is a very good child and he has a great sense of responsibility ... but when he walks in the streets of his city, he sees so many wrong behaviors: a car parked on the sidewalk , a child crosses with the red traffic lights and the headphones .. An other plays ball in the street ... a child runs on a bike on the sidewalk ... In the end Angelo returns home and thinks that all those people should have more respect for the rules of civil coexistence and the road code.

ŞEHİRDE GEZİNTİ

Bir gün şehirde yaşayan Angelo adındaki bir çocuk yürüyüş yapmaya karar veriyor. Bu çocuk çok iyi bir çocuktur ve büyük bir sorumluluk duygusu vardır... Fakat yürürken bir sürü yanlış davranış görüyor: yaya yoluna park etmiş arabalar, kulaklıkları takılı kırmızı ışıktaki geçen bir çocuk... Caddede top oynayan bir diğer çocuk... Yaya geçidinden hızlıca geçen bisikletli bir çocuk... Sonunda Angelo eve dönüyor ve bütün bu olanları düşünüyor. Bu insanlar trafik ve birlikte yaşamın gerektirdiği kurallara uyma konusunda daha saygılı olmalıdır.

ITALY

UN RAGAZZO "CATTIVO"

C'era una volta in una città lontana un ragazzaccio che si divertiva ad infastidire gli animali. Un giorno andò nel bosco e catturò uno scoiattolo che gli domandò "Perché mi vuoi rinchiudere in quella gabbietta?" Il ragazzaccio rispose "Perché è divertente!!!" Quindi portò a casa l'animaletto e si mise a dormire. Il giorno dopo tornò nuovamente nel bosco incontrò un drago fatato che gli disse: "Lascia subito la mia amica, cattivone!" Lui rispose: "Perché lo dovrei fare??" "Perché così fai del male a noi animali mentre al contrario dovrete proteggerci e volerci bene!" Il bambino, che in fondo conosceva già questa cosa, capì che non si deve fare del male agli animali aprì la gabbia e liberò lo scoiattolo. Era molto dispiaciuto del suo comportamento. Quel ragazzo il giorno dopo tornò e fece amicizia con tutti gli animali e animaletti del bosco.

A "BAD" BOY

Once upon a time, in a very far city, there was a little boy who had fun bothering animals. One day he went to the woods and grabbed a squirrel who asked him, "Why do you want me to lock in that cage?" The little boy replied, "Because it's fun!!!" Then he took the animal home and went to sleep. The next day he came back to the woods and met a fairy dragon who said to him, "Leave my friend right now! Bad!!!!" He replied, "Why should I do it?" "Because you hurt us animals, while, on the contrary, you should protect us and you should love us!" "The child, who knew this thing yet, knew that he did not have to hurt animals: opened the cage and released the squirrel. He was very sorry for his behavior. The boy the next day came back and made friends with all the animals of the woods.

"KÖTÜ" ÇOCUK

Bir zamanlar, çok uzak bir şehirde, hayvanlara eziyet eden küçük bir çocuk vardı. Bir gün ormana gitti, bir sincap yakaladı. Sincap ona, "Beni neden kafese kapatmak istiyorsun?" diye sordu. Küçük çocuk cevap verdi, "Çünkü bu çok eğlenceli!!!" "Sonra çocuk hayvanı eve götürdü ve uyumaya gitti. Bir sonraki gün yine ormana gitti ve ona "Arkadaşımı serbest bırak!Kötü çocuk!!!" diyen bir peri ejderha ile karşılaştı. Çocuk da "Neden bunu yapmayalım ki?" diye sordu. "Çünkü sen bize, hayvanlara zarar veriyorsun, aksine bizi korumalı ve bizi sevmelisin." dedi. Bunu idrak eden çocuk, hayvanlara zarar vermemesi gerektiğini anladı: kafesi açtı, sincabı serbest bıraktı. Yaptığı bu davranıştan dolayı çok üzüldü. Bir sonraki gün çocuk tekrar ormana gitti ve ormandaki tüm hayvanlarla arkadaş oldu.

ITALY

IL VANDALO DEL VERDE

In una città lontana lontana, c'era un bellissimo parco e un bambino con i suoi amici aveva inciso con un coltellino la corteccia di molti alberi. Ad un certo punto, un albero davanti a lui si mise a piangere e gli disse: "Perché hai fatto questa brutta cosa? Così facendo hai ucciso i miei amici, ora io non avrò nessuno con cui parlare per colpa vostra!!" "Il bimbo non sapeva di aver fatto una cosa tanto grave promise di piantare altri alberi poi disse all'albero: "Io e i miei amici saremo più responsabili non incideremo mai più la corteccia degli alberi per tutta la nostra vita!". Il bambino quel giorno imparò che anche gli alberi sono esseri viventi.

THE VANDAL OF GREEN

In a very far away town, there was a beautiful park and a child with his friends had engraved with a knife the bark of many trees. At one point, a tree in front of him got angry and said to him, "Why did you do this ugly thing? So by killing my friends, now I will have no one to talk for your fault!!" "The child did not know that he had done so serious a promise to plant other trees then said to the tree: "My friends and me will be more responsible, we will never bark the tree bark for our whole life!" "The baby learned the trees are living creatures

YEŞİLİN ZORBASI

Kasabanın çok uzaklarında, güzel bir park vardı ve bir çocuk arkadaşlarıyla birlikte bir sürü ağacın kabuklarını bıçakla oyuyordu. Tam bu sırada, önündeki bir ağaç ona çok sinirlendi ve "Neden bu çirkin şeyi yapıyorsun?" diye söylendi. "Bütün arkadaşlarımı öldürüyorsun ve senin bu hatan yüzünden konuşabilecek tek bir arkadaşım bile kalmayacak." dedi. Çocuk bu kadar kötü bir şey yaptığının farkına varmamıştı ve yeni ağaçlar dikmek için söz verdi. Ve ağaca dedi ki "Arkadaşlarım ve ben daha sorumluluk sahibi olacağız ve hayatımız boyunca bir daha asla ağaç kabuklarını oymayacağız." Ve çocuk böylece ağaçların da yaşayan canlılar olduğunu öğrenmiş oldu.

ITALY

IL GIARDINO FIORITO

In un certo paese c' era una via chiamata via DolomitiIn questa via c' era un giardino triste sporco e poco curato dove non andava mai nessuno.

In un certo paese c' era una via chiamata via DolomitiIn questa via c' era un giardino triste sporco e poco curato dove non andava mai nessuno. Un giorno alcuni bambini decisero di curare e piantare alberi fiori per fare un giardinetto bello da vedere e bello da poterci giocare... Qualcuno piantò delle rose qualcuno dei giacinti qualcuno le viole Alcuni ragazzi raccolsero le bottiglie di plastica le cartacce e le foglie secche..

A Primavera sbocciarono fiori ,foglie nuove e arrivarono gli insetti come api e farfalle che andarono a visitare il giardino fiorito. I bambini capirono che per essere cittadini miglioribisogna rispettare la natura esserne responsabili.

THE FLOWERED GARDEN

In a country there was a road called Dolomiti street.... In this street there was a sad and dirty little garden where no one ever needed. One day , some children decided to treat and plant trees, flowers to make a beautiful garden. Someone planted some roses, some hyacinths ,somebody daffodils.... Some kids pick up collected plastic bottles of paper and dried leaves.

In Spring, blooming flowers and new leale. Insects (bees and butterflies) came to go to visit the flower garden. The children realized that to be better citizens, all of us must respect nature and to be responsible.

ÇİÇEKLI BAHÇE

Ülkenin birinde Dolomiti Caddesi adında bir yol vardı. Bu caddede kimsenin umursamadığı, pis ve kötü küçük bir bahçe vardı. Bir gün, bazı çocuklar burayı güzel bir bahçe yapmak için ağaçlar, çiçekler dikmeye karar verdiler. Biri birkaç tane gül, kimi sümbüller, kimi de nergisler diktiler. Bazı çocuklar da kurumuş yaprakları ve kâğıtları şişelere topladılar. İlkbaharda böcekler (arılar ve kelebekler) çiçek açan çiçekleri görmek için bu bahçeyi ziyarete geldiler. Çocuklar daha iyi vatandaş olabilmek için doğaya saygı duymak ve doğaya karşı sorumlu olmak zorunda olduklarının farkına vardılar.

ITALY

IL BARBECUE

In un paese lontano lontano c'era una volta, ragazzo sciocco che con i suoi amici, accese un barbecue vicino agli alberi di una foresta. Questa cosa non si deve mai fare e infatti scoppiò un incendio, le tane degli animali gli alberi e tutto prese fuoco.

Dopo un po' di tempo arrivarono un drago e tanti elefanti che con la loro proboscide piena di acqua spensero l'incendio. Il drago disse ai ragazzacci :“Non provateci mai più ,così voi distruggete la nostra casa! Se lo rifate un'altra volta vi brucio il sederino!! “ I bambini scapparono via ma impararono la lezione!! Che la natura va rispettata sempre anche nelle favole.

THE BARBECUE

Once upon a time, in a very far country there was a foolish guy who lit a barbecue near the trees of a forest, with his friends. This thing should never be done and infact a fire brokes out, the animals dagger the trees and all got fire. After a while a dragon came and many elephants fired the fire, with their rainstick full of water. The dragon said to the boys:” Never try again so you destroy our home! If you do it again, I'll burn your back! “ The kids went away but learned the lesson !The nature must be respected always in fairy tales , too.

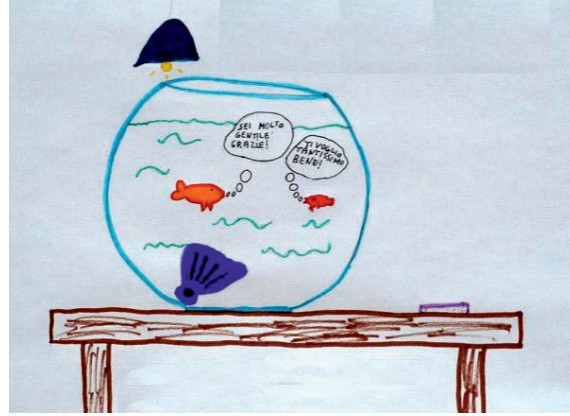
BARBEKÜ (MANGAL)

Bir varmış bir yokmuş, çok uzak ülkenin birinde arkadaşlarıyla ağaçlık bir ormanın yanında mangal yakan çocuklar vardı. Bu hiç yapılmamalıydı, oysa bir yangın çıkabilirdi, tüm hayvanlar ve ağaçlar yanabilirdi. Bir süre sonra bir ejderha çıkageldi ve bir sürü fil yangını söndürmek için hortumlarını suyla doldurdu. Ejderha çocuklara :” Sakın bunu bir daha yapmayın, yoksa evimizi yok edersiniz! Eğer bir daha böyle bir şey yaparsınız, sizi yakarım!” dedi. Çocuklar kaçtı ama derslerini de aldı! Doğaya peri masalında olsa bile her zaman sahip çıkmalıyız.

ITALY

IL PESCIOLINO ROSSO

Un Bambino chiamato Davide un giorno andò al mercato con il suo papà e la sua mamma. Dato che era il suo compleanno doveva scegliere il suo regalo e si guardava intorno per decidere cosa chiedere. Poi lo vide e desiderò averlo. Era un bellissimo pesciolino rosso. Il papà gli disse di sì, ma anche che doveva impegnarsi a dargli da mangiare tutti i giorni, a cambiare l'acqua e a pulire l'acquario ogni settimana. Davide era molto contento del regalo ricevuto, ma anche della responsabilità che gli avevano dato i suoi genitori.

THE GOLDFISH

A boy called David, one day he went to the market with his dad and his mum. It was his birthday and he had to pick his gift and he looked around to decide what to ask. Then he saw it and wanted to have it ... It was a beautiful goldfish. His dad told him: "Yes, but you will give him food all days, changing the water and cleaning the aquarium every week. David was very happy with the gift, but also for the responsibility that his parents had given to him.

KIRMIZI BALIK (JAPON BALIĞI)

Bir gün David adındaki bir çocuk anne ve babasıyla markete gitti. Doğum günüydü ve hediye olarak ne alacağına karar verebilmek için etrafına bakındı. Sonra ne almak istediğini gördü ve onu almak istedi. Bu, çok güzel kırmızı bir balıktı. Babası ona : " Tamam, ama her gün ona yemini vermelisin, her hafta suyunu değiştirmelisin ve akvaryumu temizlemelisin." dedi. David hediyesi için aynı zamanda da ailesinin ona verdiği sorumluluk için çok mutlu oldu.

ITALY

UN BRUTTO VOTO

C'era una volta una bambina di nome Marzia, che quando usciva da scuola era sempre triste. Un giorno la mamma le disse: "Marzia che cosa hai fatto?". E Marzia le rispose: "Niente!". Ma la mamma capì che qualcosa non andava e aggiunse: "Piccola mia, se non dici le cose che ti fanno stare male, non posso aiutarti." Quindi la bambina decise di dire ciò che la faceva stare male e le raccontò che aveva preso un brutto voto e si sentì subito meglio. Da allora capì che doveva dire sempre tutto alla mamma per essere responsabile. Così la mamma la aiutò a studiare e Marzia non fu più triste.

A BAD GRADE

Once upon a time there was a little girl, called Marzia, who was always sad, when she came out of school. One day her mother said to her. "What's appened, Marzia?" And Marzia replied, "Nothing!" But Mum realized that something was wrong and added, "My little one, if you don't say what's happened these things make you sick, I can not help you."

So the little girl decided to say what makes her bad and told to her mother that she had taken a bad evaluation at school and she felt better now. From then on she knew that she had to always tell everything to mum to be responsible. So Mother helped her study and Marzia was no longer sad.

KÖTÜ PUAN

Bir zamanlar Maria adında her zaman mutsuz küçük bir kız vardı. Bir gün okuldan geldiğinde annesi ona "Ne oldu Maria?" diye sordu. Maria "Yok bir şey." diye cevap verdi. Fakat annesi bir şeylerin kötü gittiğini anladı ve ekledi "Yavrucuğum, eğer ne olduğunu söylemezsen, bu şey seni hasta eder ve ben de sana yardım edemem." Bu yüzden küçük kız onu mutsuz eden şeyi söylemeye karar verdi ve annesine okulda kötü not aldığını söyledi ve artık rahatladı. Ve bundan sonra her ne olursa olsun sorumluluk sahibi olarak her şeyi annesiyle paylaşması gerektiğini öğrendi. Bunun üzerine annesini ona ders çalışmada yardımcı oldu ve Maria da artık mutsuz değildi.

ITALY

DIVENTARE GRANDI

C'era una volta un bambino molto caparcioso, non aiutava mai la mamma e non gli piaceva fare i compiti, voleva solo giocare e basta e non si metteva mai in ordine le sue cose. Un bel giorno la mamma stanca di non essere aiutata finse di stare male. Il bambino si ritrovò a riordinare la cameretta, preparare lo zaino e lavarsi prima di andare a letto. Dopo aver fatto tutte queste cose il bimbo capì che la mamma faceva davvero troppo e che era giunto il momento di diventare grande e di assumersi le proprie responsabilità.

TO GROW UP

Once upon a time, he was a very terrible child, never helped his mother, and he didn't like to do his homework. He wanted only to play and he did not order his bedroom. A good day, the Mum was tired of not being helped and pretending to be hurt. The child found himself put in order the bedroom, preparing the backpack and washing himself before going to bed. After doing all these things, the child realized that Mum was doing too much and that it was time to grow up and take on their responsibilities.

BÜYÜMEK

Bir zamanlar ödev yapmayı sevmeyen, annesine hiçbir zaman yardım etmeyen çok kötü bir çocuk vardı. Sadece oyun oynamak ister, odasını hiç toplamazdı. Güzel bir gün, annesi çocuğunun ona yardım etmemesinden dolayı çok yoruldu ve yaralanmış gibi yaptı. Çocuk bu yüzden yatak odasını düzenlemek, çantasını hazırlamak ve yatmadan önce kendi banyosunu yapmak zorunda kaldı. Bütün bunları yaptıktan sonra, annesinin ne kadar çok iş yapıp yorulduğunu ve artık büyümenin ve sorumluluklarını almanın zamanı geldiğini anladı.

ITALY

Insegnati coinvolti nel Progetto/ Teachers involved in the Project:

Annalisa Boniello (Head Teachers)
Alessandra Conti
(Primary school Teacher -Project Coordinator)

Carla Pasquariello (Infant school Teacher)
Elena Gallo (Infant school Teacher)
Angela Bianco (Infant school Teacher)
Gabriella Pappalardo (Infant school Teacher)
Anna De Luca (Infant school Teacher)
Flora Ruggeri (Infant school Teacher)

Maria Luisa Bardi (Primary school Teacher)
Sabrina Ciccarelli (Primary school Teacher)
Emanuela Pucci (Primary school Teacher)
Daniele Querini (Primary school Teacher)
Raffaella Verbeni (Primary school Teacher)
Teresa Bianchi (Primary school Teacher)
Milena Ippoliti (Primary school Teacher)
Ippoliti Sonia (Primary school Teacher)

Carmen D'Argenio (Primary school Teacher)
Rita Pietrantoni (Primary school Teacher)
Maria Simona Lambiase (Secondary school Teacher)
Raffaella Di Palma (Secondary school Teacher)
Loredana Rocchetti (Secondary school Teacher)

**Si ringraziano della collaborazione tutti i docenti
dell'IC Nettuno 1 ed il Comune di Nettuno.**

Thanks to all the teachers
of the IC Nettuno 1 for the cooperation in the project
and to the Municipality of the City of Nettuno.

Cleanliness / Temizlik

POLAND

POLAND

POMOCNIK

Mała Jola poszła na spacer do parku. Zauważyła, że na ścieżce leży dużo liści więc postanowiła je posprzątać. Wzięła grabki – zgrabiła je, a potem pozamiatała. Zrobiło się czysto i przyjemnie. Aż tu nagle zawiął wiatr i ponownie porozrzucił liście. Na ścieżce. Jola ponownie pozamiatała liście i wtedy dostrzegła liść, który

kształtem przypominał motyla. Podniosła ten listek i już go miała schować do plecaka, gdy usłyszała płacz. Poszła w dalej ścieżką i zobaczyła płaczącego małego chłopca. Zapytała go - „Co się stało?” Okazało się, że się zgubił. Jola wytarła mu łzy na policzku, uczesała i dała mu do zabawy liść w kształcie motyla. Kiedy chłopiec przestał płakać razem poszli szukać mamy. Mama stała obok dużego dębu i niespokojnie rozglądała się dookoła w poszukiwaniu syna. Gdy zobaczyła Jolę z chłopcem bardzo się ucieszyła. Podziękowała dziewczynce i zaprosiła ją na smaczne lody.

Klasa 3b

THE ASSISTANT

Little Jola went for a walk in the park. She noticed that there were a lot of leaves on the path so she decided to remove them. She took a rake, raked the leaves and then swept the path. The place became clean and pleasant. But suddenly the wind blew and scattered the leaves all along

POLAND

the path again. Jola raked the leaves for the second time and then she noticed a leaf in the shape of a butterfly. She picked it up and was just about to put it in her bag, when she suddenly heard the sound of crying. She went further down the path and saw a little crying boy. She asked him, „What happened?” It turned out that he had got lost. Jola wiped the tears from his face, combed his hair and gave him the butterfly-shaped leaf to play with. When the boy stopped crying, they went to look for his mum together. His mum was standing beside a big oak and looking around restlessly in search of her son. When she saw Jola with the boy, she was very happy. She thanked the girl and bought her some delicious ice-cream.

Class 3b

YARDIMCI

Küçük Jola yürüyüş yapmak için parka gitti.Yolda çok fazla yaprak olduğunu gördü ve onları temizlemeye karar verdi.Bir tırmık aldı,yaprakları tırmıkla topladı ve yolu süpürdü.Yol çok temiz ve güzel oldu.Ama aniden bir rüzgar çıktı ve tekrar yol yapraklarla örtüldü. Jola ikinci kez yaprakları tırmıkla süpürdü ve o sırada yapraklardan birinin şeklinin bir kelebeğe benzediğini fark etti. O yaprağı aldı , tam çantasına koyacakken bir ağlama sesi duydu. Parkın biraz daha aşağısına doğru gitti ve ağlayan erkek çocuğu gördü. Çocuğa “Ne oldu?” diye sordu. Anlaşılan o ki çocuk kaybolmuştu. Jola çocuğun gözyaşlarını sildi,saçlarını okşadı ve ona oynaması için kelebek şeklindeki yaprağı verdi. Çocuk ağlamayı bıraktı ve annesini bulmak için beraber gittiler.Annesi büyük bir meşe ağacının yanında endişeli bir şekilde oğlunu arıyordu. Oğlunu Jola ile birlikte görünce çok mutlu oldu. Küçük kıza teşekkür etti ve ona lezzetli bir dondurma ısmarladı.

3B Sınıfı

POLAND

WIZYTA

Pewnego razu Kasia i Wojtek zaprosili do domu koleżanki i kolegów. Mama przypomniała im o wieczornej kąpieli, więc szybko umyli się mydłem o zapachu malinowym i przygotowali wizytowe ubrania na jutro. Następnego dnia z niecierpliwością czekali na gości, ale oni nie przychodzili. Wyszli więc z domu, aby spotkać ich po drodze. Droga prowadziła przez las więc zaczęli zbierać grzyby. Nagle zaczął padać deszcz, więc schowali się pod drzewem. Kie-

dy przestało padać na niebie pojawiła się kolorowa tęcza, a wokół ich głów zaczęły latać kolorowe motyle. Wtedy zobaczyli koleżanki i kolegów idących leśną drogą. Poszli razem do domu. Zabawa była wesoła. Koloryowali obrazki przyrodnicze, obejrzeli też film pt. „Kropla wody na wagę złota”. Kiedy skończyła się zabawa okazało się, że w pokoju jest bałagan. Dzieci wzięły szczotki i pięknie posprzątały. Potem podziękowały za gościnę i zadowolone wróciły do domu.

Klasa 3b

POLAND

THE VISIT

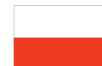
Once upon a time Kasia and Wojtek invited their friends to visit them. Their mum reminded them about their evening shower, so they washed themselves quickly with raspberry flavoured soap and prepared their smart clothes for the next day. The following day Kasia and Wojtek waited impatiently for their guests but they didn't arrive. So they left home in order to meet their friends on the way. The path lead through a forest so Kasia and Wojtek started to pick mushrooms. Suddenly it started to rain so they hid under a tree. When it stopped raining, a colourful rainbow appeared in the sky and colourful butterflies started flying around their heads. Then they noticed their friends walking on the forest path. They all went home together and had great fun. They coloured pictures with elements of nature on them, they also watched the movie „Every drop of water is worth its weight in gold”. When they stopped playing, it turned out that the room was messy. The children took sweeps and cleaned the room beautifully. Then they thanked Kasia and Wojtek for their hospitality and returned home very happy.

Class 3b

ZİYARET

Bir zamanlar Kasia ve Wojtek arkadaşlarını onları ziyaret etmeleri için davet ettiler. Anneleri akşam banyo yapmaları gerektiğini hatırlattı, onlar da hızlıca ahududulu sabunlarıyla hızlıca yıkandılar ve sonraki gün için giyecekleri güzel kıyafetlerini de hazırladılar. Sonraki gün Kasia ve Wojtek sabırsızlıkla misafirlerinin gelmesini beklediler ama hiç kimse gelmedi. Bu yüzden arkadaşlarını yolda karşılamak için evden çıktılar. Yol ormanın içinden geçiyordu, böyle olunca Kasia ve Wojtek mantar toplamaya başladılar. Aniden yağmur yağmaya başladı ve bir ağacın altına saklandılar. Yağmur durduğunda gökyüzünde rengârenk bir gökkuşağı belirdi ve kafalarının etrafında rengârenk kelebekler uçmaya başladı. Sonra, arkadaşlarının orman yolundan geldiklerini fark ettiler. Hep beraber eve gittiler ve çok eğlendiler. Doğanın elementleriyle ilgili resimler boyadılar, ”Suyun her damlası altın kadar değerlidir.” İsimli bir film izlediler. Oyun oynamayı bıraktıklarında odalarının karmakarışık olduğunu fark ettiler. Çocuklar süpürgeleri alıp, odalarını bir güzel temizlediler. Sonra Kasia ve Wojtek’e misafirperverliklerinden dolayı teşekkür ettiler, evlerine mutlu bir şekilde döndüler.

3B Sınıfı

Ciekawa praca

Pani Danuta bardzo lubiła sprzątać. Zatrudniła się w szkole jako sprzątaczką. Teraz każdego dnia mogła zmiatać korytarze wiele razy. Uczniowie polubili panią Danutę i nazwali ją „Kolorowy motyl”, bo wszystko wokół z zakurzonego, szarego koloru staowało się barwne, czyste i ładne. Pewnego razu poproszono panią Danutę, aby pojechała do innej szkoły, która była w lesie. Trzeba było tam posprzątać, co pani Danuta zrobiła najlepiej jak mogła. Uczniowie byli wdzięczni jej za wszystko i dali jej w prezencie zielony grzebień

i mydło różane. Ucieszyła się pani Danuta, bo jej własny grzebień w motylki właśnie zaginął. Ze wzruszenia łzy pociekły po jej twarzy. Pomyślała wtedy – „Jaki ten świat jest piękny!” i poszła uczesać się i umyć ręce pachnącym mydełkiem.

Klasa 2c

The interesting job

Mrs Danuta likes cleaning very much. She works as a cleaning lady at school. She can sweep corridors many Times every days. The pupils like Mrs Danuta are colled her Colourful butterfly because everithing which was dusty, grey started to be colorful, clean and nice. Once she was asked

POLAND

to go to another school, which lies in the forest. The school needed to be cleaned and Mrs Danuta did her best. The pupils were grateful for everything and they gave her a greencomb and rose soap. Mrs Danuta was very happy because her own comb has just disappeared. She was so affected and it forced tears from her eyes. She thought How is this world beautiful? She went to comb her hair and to wash her hands the fragrant soap.

Class 3b

İLGİNÇ MESLEK

Bayan Danuta temizlik yapmayı çok seviyor. Okulda temizlik görevlisi olarak çalışıyor. Her gün defalarca koridorları süpürebiliyor. Öğrenciler Bayan Danuta'yı çok seviyorlar, ona "Renkli Kelebek" diyorlar. Çünkü Bayan Danuta kirli, kötü olan her şeyi rengârenk, tertemiz ve güzel yapıyor. Bir keresinde ormanın içindeki bulunan başka bir okula Bayan Danuta'yı çağırdılar. Okulu temizlemesi gerekiyordu ve o da elinden gelenin en iyisi yaptı. Öğrenciler de ona yaptığı her şey için minnet duydular ve ona bunun için yeşil bir tarakla güllü bir sabun verdiler. Bayan Danuta çok mutlu oldu çünkü kendi tarağını daha önce kaybetmişti. Bu durumdan çok etkilendi ve gözyaşlarına boğuldu. Dünyanın ne kadar güzel olduğunu düşündü. Saçını taramak ve kokulu sabunuyla ellerini yıkamak için gitti.

3B Sınıfı

POLAND

Nowy przyjaciel

Ewa to mała dziewczynka, która bardzo chciała mieć psa. Prosiła o niego mamę, ale ona nie zgadzała się na to. Kiedy kolejny raz mama się nie go-

dziła na czworonoga w domu smutna Ewa poszła do lasu. Nie cieszyły jej barwne motyle latające obok, przepiękne jezioro pod lasem ani wspaniałe drzewa. Szła, szła i nagle z przerażeniem spostrzegła, że zabłądziła. Próbowwała znaleźć drogę do domu ale kiedy jej się to nie udało, siadła i zaczęła płakać. Wtedy usłyszała szczekanie. Zobaczyła, że ścieżką biegnie piesek. Zatrzymał się kolo niej i zaczął ją obwąchiwać. Ewa przestała płakać i ze

zdziwieniem zauważyła, że piesek ciągnie ją zębami za sukienkę w stronę dróżki. Wstała i poszła śladem pieska. Tak trafiła do domu. Mama, gdy usłyszała całą historię powiedziała, że ten mądry piesek zamieszka odtąd w ich domu. I tak piesek znalazł wspaniały dom, a dziewczynka znalazła prawdziwego, oddanego przyjaciela.

Klasa 2c

POLAND

The new friend

Eva was a little girl who wanted to have a dog. She asked her Mother many times about it, but Mom did not agree. Eva was very sad , she went to the forest. She did not enjoy the colorful butterflies flying past, the beautiful lake below the forest or the beautiful trees.

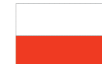
She walked, walked. Suddenly she saw that she had lost her way. Ewa tried to find a way home but when she did not succeed, she sat down and began to cry. Then she heard barking. She saw the dog running along the path. He stopped by her and started sniffing at her. Ewa stopped crying and was surprised to see that the dog was pulling her dresses toward the lane with her teeth. She stood up and followed the dog. So it hit home. When Mother heard the whole story, she said that this wise little dog would live in their home. And so the dog found a wonderful home, and the girl found a true, dedicated friend.

Class 2c

YENİ ARKADAŞ

Eva köpek sahibi olmak isteyen küçük bir kızdı. Annesine defalarca bunu söyledi ama annesi izin vermedi. Eva çok üzüldü ve ormana gitti. Etrafında uçuşan rengarenk kelebekler ,ormanın aşığındaki güzel göl ya da güzel ağaçlar da onu hiç mutlu etmedi. Yürüdü,yürüdü. Aniden yolunu kaybettiğini fark etti. Eva evin yolunu bulabilmek için çok uğraştı ama başaramadı,oturdu ve ağlamaya başladı. Daha sonra havlama sesleri duydu. Yoldan gelen köpeğı gördü. Köpek yanında durdu ve onu koklamaya başladı. Eva ağlamayı bıraktı ve köpeğın dişleriyle elbisesini çekerek onu bir yere götürmek istediğini görünce şaşırđı. Ayağı kalktı ve köpeğı takip etti. Böylece evinin yolunu buldu. Annesi bütün bu olanlarıduyunca bu küçük akıllı köpeğın evlerinde onlarla birlikte kalabileceğini söyledi. Ve böylece köpek kendisi için harika bir ev ,küçük kız da sadık, gerçek bir arkadaş buldu.

2C Sınıfı

Na ratunek lasom

Mała dziewczynka poszła z mamą do lasu. Zobaczyła, że wiele drzew w le sie ktoś ściał lub połamał. Zapytała mamę czy można to wszystko jakoś naprawić? Mama odpowiedziała, że oczywiście, bo można zasadzić las.

Dodała, że ludzi którzy tak robią nazywamy wandalami. Nie wolno niszczyć drzew, bo pożyteczny dla ludzi i zwierząt las rośnie bardzo długo. Następnego dnia dziewczynka poszła do szkoły i opowiedziała w klasie o tym, co zobaczyła w lesie i co można zrobić, żeby naprawić szkody. Pomysł dziewczynki bardzo wszystkim się spodobał. Pani powiedziała więc, że cała klasa następnego dnia pójdzie i zaszadzi sadzonki nowych drzew. Tak też się stało – w porozumieniu z panem leśniczym dzieci zaszadziły nowe drzewa, które potem podlewały, tępiły szkodniki

i pilnowały, żeby nikt nie robił żadnych szkód. Po wielu latach uczniowie tej klasy już jako dorośli ludzie spotkali się w lesie i cieszyli, że tak pięknie wyrósł. Postanowili co roku spotykać się w tym miejscu i organizować pikniki. Tak jak powiedzieli, tak się stało i po każdym wspaniałym pikniku pamiętali, aby wszystko po sobie posprzątać.

Klasa 2c

POLAND

Protect trees

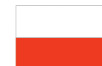
A small girl went with her mum to the forest. She saw that a lot of trees were cut or broken by somebody. The girl asked her mum if it could be repaired. Mum said – of course, some new trees can be planted. She added that people who destroy trees are named vandals. You mustn't destroy trees because healthy forests are very useful for animals and people and thanks to that the forests lasts for a long time. The next day, the girl went to school and she told her class what she saw in the forest. She proposed what they can do to fix damages. Her idea was accepted by the whole class. The class teacher said that next day the class will go and will plant some new trees. And they did that – in agreement with the local forester the children planted new trees. They watered them, pested the pests , looked after them to see if their trees are safe. After many years, students of this class met in the forest and they were happy to see beautiful trees. They decided to meet and to organize picnics in this forest every year. They said it and they did it – and they remembered to clean up when they finished eating.

Class 2c

AĞAÇLARI KORUMAK

Küçük kız annesiyle birlikte ormana gitti. Çok sayıda ağaca birileri tarafından zarar verildiğini ya da kesildiğini gördü. Annesine bu yeniden düzeltilebilir mi diye sordu. Annesi de - Tabii ki, Yeni ağaçlar dikilebilir. dedi ve – Ağaçlara zarar veren insanlar zorbadır. Ormanları yok etmemelisin çünkü sağlıklı ormanlar insanlar ve hayvanlar için çok yararlıdır ve bu yüzden ormanlar uzun süre hayatta kalmalıdır. diye ekledi. Bir sonraki gün küçük kız okula gitti ve arkadaşlarına ormanda gördüklerini anlattı. Bu zararı önleyebilmek için ne yapabilecekleri konusunda öneride bulundu. Önerisi tüm sınıfa kabul edildi. Sınıf öğretmeni yarın tüm sınıfın gidip yeni ağaçlar dikebileceğini söyledi. Ve bunu yaptılar. Orman görevlisiyle birlikte yeni ağaçlar diktiler. Onları suladılar, zararlı böceklerden temizlediler ve ağaçların güvende olduğunu görmek için onlarla ilgilendiler. Yıllar sonra sınıf arkadaşları ormanda buluştu ve bu güzel ağaçları gördüklerinde çok mutlu oldular. Ve her yıl bu ormanda buluşup piknik organizasyonu yapmaya karar verdiler. Bunu söylediler ve yaptılar da– ve yemeklerini bitirdikten sonra temizlik yapmayı da unutmadılar.

2C Sınıfı

POLAND

Udana wycieczka

Piotrek i Marcin postanowili pewnego dnia pójść do lasu zebrać jagody i poziomki. Postanowili wziąć ze sobą swoje psy: Rysia i Brysia. Zanim wyszli zobaczyli, że psy bawiąc się przy fontannie bardzo się poczochnęły. Wzięli więc grzebień i zaczęli je czesać. Brysiowi bardzo się to podobało więc usiadł grzecznie i oglądał latające motyle. Rysiowi czesanie nie przypadło do gustu. Wyrwał się i usiadł pod drzewem. W końcu udało się uczesać oba psy. Wtedy chłopcy ruszyli w drogę. Szli leśną dróżką, mijali wielkie drzewa i nieduże krzewy, podziwiali kolorowe owady. W końcu dotarli do polany, na której rosły poziomki i jagody. Zaczęli je zrywać. Szli coraz głębiej w las, aż w końcu zobaczyli domek czarownicy. Bardzo się zdziwili. Zapukali, ale nikt nie odpowiedział. Wtedy zaciekawieni nacisnęli klamkę i zajrzeli do środka. W domu panował wielki bałagan. I nagle do

domku wpadła czarownica. Zobaczyła chłopców, zaśmiała się i postanowiła ich ukarać. Kazała im posprzątać dom. Piotrek i Marcin zabrali się do pracy. Rażno machali szczotkami i po dwóch godzinach dom stał się czysty. Okazało się wtedy, że na kanapie pod stertą papierków leży mydło, grzebień i szczotka. Czarownica ucieszyła się, że chłopcy odnaleźli jej środki czystości. Pochwaliła ich za dobrą pracę i puściła do domu. Wracając, chłopcy zauważyli, że bardzo wybrudzili się sprzątając u czarownicy, a i ich psy również nie są czyste. Po powrocie wykąpali się,

a potem wymyli i wyczesali psy. Postanowili, że mimo iż przygoda zakończyła się szczęśliwie nigdy nie będą już chodzić blisko domu czarownicy.

Klasa 3b

POLAND

Happy adventure

One day, Piotrek and Marcin decided to go to the forest to pick some berries. They took their dogs with them – Rysio and Brysio. Before they went, they saw the dogs playing. They were very dirty and tousled. Boys took combs and started to brush them. Brysio was happy and it sat quietly watching butterflies while Rysio didn't like brushing. It escaped and sat down under a tree. Finally, boys managed to brush both of the dogs. Then, they started their hike and they chose a forest path walking past big trees and admiring colourful insects. Suddenly, they found a glade with a lot of berries. Boys started to pick them. They walked deeper and deeper into the forest. In the meantime, they saw witch's house. They were shocked. They knocked but nobody was there. Then, led by curiosity, they opened the door and they looked inside the house. Inside, there was a big mess. Suddenly, the witch fell into the house. She saw Piotrek and Marcin, she laughed and decided to punish boys. The witch commanded to clean up the house. After two hours the house shined. It turned out that behind the sofa there was a soap, a comb and a brush. The witch was happy because of that and she praised boys. She let them go home. On their way back, boys noticed that they were very dirty and their dogs were unclear too. When they came back home, they took a bath and they brushed their dogs again. They were glad everything ended well and they decided they will never go next to the witch's house.

Class 3b

MUTLU MACERA

Bir gün, Piotrek ve Marcin biraz dut toplamak için ormana gitmeye karar verdiler. Köpekleri –Rysio ve Brysio da yanlarında götürdüler. Gitmeden önce köpeklerinin oynadıklarını gördüler. Köpekleri çok pis ve pasaklı olmuştu. Çocuklar tarakları alıp onları fırçalamaya başladı. Rysio fırçalanmayı sevmezken Brysio çok mutluydu ve sessizce oturup kelebekleri izledi. Rysio kaçtı ve bir ağacın altına yayıldı. Sonunda çocuklar iki köpeği de fırçalamayı başardı. Sonra, yürüyüş yapmak için bakındılar ve büyüleyici rengârenk böceklerin, büyük ağaçların olduğu bir orman yolu buldular. Ormanın derinliklerine daha da derinliklerine

gittiler. Bu sırada bir cadı evi gördüler. Çok şaşırdılar. Kapıyı çaldılar ama kimsecikler yoktu. Sonra, meraklarından kapıyı açtılar ve içeriye baktılar. İçeride koca bir dağınıklık vardı. Birdenbire cadı evin içinde beliriverdi. Cadı Piotrek ve Marcin'i gördü ,güldü ve çocukları cezalandırmak istedi. Cadı çocuklara hemen evi temizlemelerini emretti. İki saat sonra ev pırıl pırıl oldu. Koltuğun arkasında bir sabun, tarak ve fırça olduğu ortaya çıktı. Cadı bunu görünce çok mutlu oldu ve çocuklara övgülerde bulundu. Onları evlerine gitmeleri için serbest bıraktı. Eve dönüş yollarında, çocuklar köpeklerinin de çok pis ve temiz olmadıklarını gördüler. Eve döndüklerinde banyo yaptılar ve tekrar köpeklerini fırçaladılar. Her şeyin iyi bir şekilde sonuçlanmasından çok memnun oldular ve bir daha cadının evinin yakınlarına gitmemeye karar verdiler.

3B Sınıfı

Dziewczynka i Czysty Las

Pewnego dnia Dziewczynka uczesała włosy magicznym grzebieniem. Wtedy pojawił się piękny motyl. Zaniósł ją do Czystego Lasu. Tam Dziewczynka spotkała Pana Mydło. Zauważył on, że

Dziewczynka nie umyła zębów. Nie pozwolił jej spacerować po Czystym Lesie z brudnymi zębami. Dziewczynka wróciła z motylem do domu i na tychmiast umyła zęby. Od tej pory zawsze o nie dbała.

Klasa 1a

POLAND

The Girl And The Clean Forest

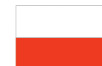
One day a little girl, called Ann combed her hair with a magic comb. Then a beautiful butterfly appeared and took the girl to the Clean forest. In the forest the girl met Mr Soap. He noticed that the girl didn't brush her teeth. Mr. Soap didn't allow Ann to walk through the Clean forest with her dirty teeth. The girl came back home and immediately brushed her teeth. Since then she always takes care about her teeth.

Class 1a

KIZ VE TEMİZ ORMAN

Bir gün Ann adındaki küçük bir kız sihirli bir tarakla saçlarını taradı. Çok geçmeden güzel bir kelebek belirdi ve küçük kızı güzel bir ormana götürdü. Kız ormanda Bay Sabun ile karşılaştı. Bay Sabun kızın dişlerini fırçalamadığını fark etti. Onun kirli dişleriyle bu güzel ormanda dolaşmasına izin vermedi. Kız hemen eve geldi, dişlerini fırçaladı. O andan itibaren küçük kız dişlerinin bakımına her zaman özen gösterdi.

1A Sınıfı

POLAND

Erasmus+ School Team involved in this project:

Teachers:

Iwona Kucharek – coordinator
Aldona Chabros-Rożalska
Barbara Kania
Anna Woźniak
Justyna Kołodziejczyk
Beniamin Galicki
Joanna Wolska

Students:

Olga Wróblewska
Oliwia Wróblewska
Julia Rosińska
Oliwia Kobiątka
Oliwia Sidorowicz
Ilona Szkutnicka
Maksymilian Woś

Generosity / Cömertlik

ROMANIA

ROMANIA

MUNCA ÎN ECHIPĂ

Era o zi însorită de toamnă.

Bunicul vrea să strângă fructele. Nepoții săi vor să îl ajute. Ana strânge perele, Marian, merele și bunicul, strugurii. Toți au terminat.

Acum toți sunt fericiți.

(MARIA FLOREA, 2nd B Class)

TEAMWORK

It's a sunny autumn day.

Grandpa wants to pick up the fruits. His grandchildren want to help him. Ana picks up the pears, Marian the apples and grandpa the grapes. They have finished the work. They are happy now.

TAKIM ÇALIŞMASI

Güzel bir sonbahar günüdür. Büyükbaba meyve toplamak istiyor. Torunları da ona yardım etmek istiyor. Ana armutları, Marian elmaları ve büyükbaba da üzümü toplar. İşleri biter. Şimdi hepsi çok mutlular.

ÎN LIVADĂ

Odată, la țară, un bătrân culegea fructele din livadă. Și pentru că era bătrân, nu prea mai putea.

Ioana și Andrei, copiii curioși, se uitau în grădina lui. Uitându-se la el, s-au gândit să îi dea o mână de ajutor.- Așa că l au ajutat la culesul fructelor, au terminat toată treaba mai repede și au fost foarte încântați că l au făcut pe bătrân fericit.

Să ajuți te face fericit!

(DARIA STRĂMBEANU, 2nd B Class)

ROMANIA

IN THE ORCHARD

Once, in the countryside, an old man was picking up the fruit in the orchard. And because he was very old, he couldn't do much. Ioana and Andrei, nosy children, were peeping at his orchard. While watching him, they thought they could offer him a helping hand. They helped him to pick up the fruit, finished the work much faster and were very glad for making the old man happy. Helping someone makes you happy!

MEYVE BAHÇESİNDE

Bir zamanlar, kırsal bir bölgede, yaşlı bir adam meyve bahçesinde meyve topluyordu. Ve çok yaşlı olduğu için çok fazla toplayamıyordu. Yaramaz çocu klar Ioana ve Andrei bahçede adamı gözetliyorlardı. Onu izlerken, ona yardım etmek için teklifte bulunmayı düşündüler. Meyveleri toplamak için ona yardım ettiler , işleri daha hızlı bir şekilde bitirdiler ve yaşlı adamı mutlu ettikleri için çok memnun oldular.

Birine yardım etmek sizi mutlu eder!

A GENEROUS DEED

One autumn day, the neighbour of the two brothers, Mihai and George, went to the orchard even if he knew he couldn't carry the baskets filled with fruits.

When the two children went outside to play, they noticed their neighbour, Mr. Bejan.

"Mr. Bejan, do you need a helping hand?"

"Yes, thank you, children!"

"What baskets do you want us to carry?"

"Well...Mihai, take the basket with apples and you George, the one with pears! I will take the one with grapes."

In the end, seeing all these, the old man offered the children the basket with grapes to make stum.

O FAPTĂ GENEROASĂ

Într-o zi de toamnă, vecinul celor doi frați, Mihai și George, s-a dus în livadă chiar dacă știa că nu putea să care coșurile cu fructe.

Când cei doi copii au ieșit la joacă și l-au observat pe vecinul lor, domnul Bejan.

-Domnule Bejan, aveți nevoie de ajutor?

-Da, mulțumesc, copii!

-Ce coșuri vreți să cărăm?

-Păi..., Mihai, du coșul cu mere și tu, George, pe cel cu pere! Iar eu voi duce coșul cu struguri.

Văzând acestea, bătrânul, la plecare, le dădu coșul cu struguri ca să facă must.

(MIRUNA STAN, 2nd B Class)

ROMANIA

CÖMERT BİR HAREKET

Bir sonbahar günü, Mihai ve George kardeşlerin komşusu meyvelerle dolu sepetleri taşıyamayacağını bile bile meyve bahçesine gitti. Çocuklar oynamak için dışarı çıktıklarında komşuları Bay Bejan'ı fark ettiler.

“ Bay Bejan yardıma ihtiyacınız var mı?”

“Evet, çocuklar teşekkürler!”

“Hangi sepetleri taşımamızı istersiniz?”

“Peki... Mihai sen elma dolu sepeti, George sen de armutları... Ben de üzüm dolu olanları alacağım.” dedi.

Sonunda, bütün bunlardan dolayı yaşlı adam çocuklara üzüm suyu yapmaları için üzüm dolu sepeti verdi.

ANDREI AND TANIA

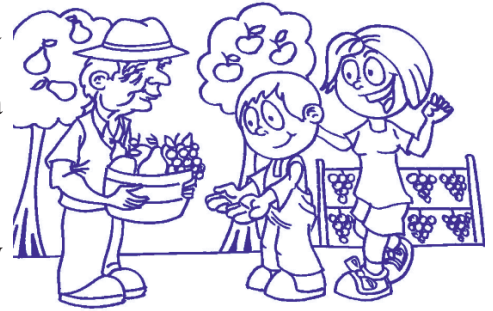
One autumn day, the two children's grandpa was reaping the autumn's fruits.

Tania and Andrei opened the gate. Grandpa was very happy.

They picked up apples as red as fire and pears as yellow as the sun. Andrei and Tania carried the fruits.

Grandpa didn't have to worry about that any more.

Working as a team is a nice thing!

ANDREI ŞI TANIA

Într-o zi de toamnă, bunicul celor doi copii strânge roadele toamnei.

Tania și Andrei au deschis poarta. Bunicul era tare fericit.

Au adunat merele roșii ca focul și perele galbene ca soarele. Andrei și Tania au cărat fructele.

Bunicul nu mai avea această grijă.

Munca în echipă este un lucru frumos!

(ANDREI BUCUR, 2nd B Class)

ANDREIA VE TANIA

Bir sonbahar günü, iki çocuğun dedesi sonbahar meyvelerini hasat ediyordu. Tania ve Andrei bahçe kapısını açtılar. Dedeleri çok mutlu oldu. Ateş kadar kırmızı elmaları ve güneş kadar sarı armutları topladılar. Andrei ve Tania meyveleri taşıdılar. Dedeleri de artık endişe etmiyordu.

Takım çalışması güzeldir!

ROMANIA

GENEROSITY

One rainy day a little girl went for a walk. While she was walking, it started to rain. A few minutes later she met a dog. Poor dog was shivering with cold! The little girl felt sorry for it. When the wind started to blow, the little girl gave it her jacket. When you help a being it means you are kind.

GENEROZITATEA

Într-o zi ploioasă o fetiță se plimba. În timp ce se plimba, a început ploaia. Peste câteva minute a întâlnit un câine. Săracul, tremura de frig! Fetiței îi era milă de el. După ce începuse să bată vântul, fetița i-a dat jacheta ei. Când ajuți o ființă înseamnă că ești bun.

(BIANCA SÎRBA, 3rd A Class)

CÖMERTLİK

Küçük bir kız yağmurlu bir günde yürüyüş yapmaya çıktı. O yürürken, yağmur yağmaya başladı. Birkaç dakika sonra bir köpek gördü. Zavallı köpekçik soğuktan titriyordu. Küçük kız buna çok üzüldü. Rüzgar da esmeye başlayınca, küçük kız ceketini ona verdi. Bir canlıya yardım etmek, kibarlıktır.

FETIȚA CEA GENEROASĂ

Era odată o fată care se plimba pe stradă cu haina ei nouă. Dar începe ploaia și fata se grăbi spre casă, iar pe drum a întâlnit un câțel. Câțelul tremura sub o scară de bloc. Fetiței i se făcu milă de câțelul abandonat, așa că îl șterse cu haina ei. Fetița duse câțelul în scara blocului ca să nu îi mai fie frig. Ea a primit apoi o altă haină nouă și așa a înțeles adevăratul sens al generozității.

(RUSU ALEXANDRU, 3rd A Class)

ROMANIA

THE GENEROUS LITTLE GIRL

Once there was a little girl who was walking on the street wearing her new coat. But the rain started and the little girl hurried to go home. On her way home she met a puppy. The puppy was shivering with cold under a flight of stairs. The little girl felt pity for the abandoned puppy, so, she dried it with her coat. The little girl took the puppy inside the block of flats to protect it from cold. She got a new coat and thus she understood the true meaning of generosity.

KÜÇÜK CÖMERT KIZ

Bir zamanlar, sokakta yeni ceketini giyinmiş küçük bir kız dolaşıyordu. Ama yağmur başladı ve küçük kız eve gidebilmek için acele etti. Eve giderken küçük yavru bir köpekle karşılaştı. Yavru köpek merdiven boşluğunda soğuktan tir tir titriyordu. Küçük kız bu sahipsiz yavru köpeğe çok acıdı ve bu yüzden onu kendi montuyla kuruttu. Küçük kız yavru köpeği soğuktan korumak için apartmanın içerisine götürdü. Küçük kızın yeni bir montu vardı ama şimdi cömertliğin gerçek manasının ne olduğunu anlamış oldu.

FATA CEA GENEROASĂ

E o zi ploioasă de toamnă.
Mara și-a pus jacheta de pe ea și a plecat la școală. Văzu în fața curții școlii un câine slab, mic și blând.
Fiind un copil bun, Mara și-a scos jacheta și a pus-o pe spatele câinelui.
-Wow, ce rece erai, micuțule! Hai, vino încoace să îți dau ceva de mâncare!
Atunci fetița își scoase sandvișul din ghiozdan și i-l dădu câinelui.
Intrând în clasă le povesti colegilor fapta bună pe care a făcut-o.
Din ziua aceea, Mara și-a căpătat un nou prieten care o așteaptă zi de zi în fața școlii.

(ADELINA NEAMȚU, 3rd A Class)

THE GENEROUS LITTLE GIRL

It's a rainy autumn day.
Mara put on her jacket and went to school. In front of the schoolyard she saw a quiet, small, lean dog.
Being a kind-hearted girl, Mara took off her jacket and put it on the dog's back.
"Wow, you were so cold! Come with me to give you something to eat! Then, the little girl took her sandwich from her schoolbag and gave it to the dog."
Entering the classroom she told her classmates about the good deed that she had done.
From that day, Mara has got a new friend who waits for her in front of the school every day.

ROMANIA

KÜÇÜK CÖMERT KIZ

Yağmurlu bir sonbahar günüdür.

Mara ceketini giydi ve okula gitti. Okul bahçesinin önünde sessiz, küçük, cılız bir köpek gördü. İyi kalpli bir kız olan Mara, ceketini çıkarttı ve köpeğin sırtını örttü. " Ohhh, sen çok üşümüşsün. Hadi benimle gel de sana yiyecek bir şeyler vereyim!" Sonra, küçük kız çantasından sandviçini çıkarttı ve köpeğe verdi. Sınıfa girdiğinde sınıf arkadaşlarına yaptığı bu iyi davranıştan bahsetti. Bu günden itibaren, artık Mara'nın onu her gün okulun önünde bekleyen yeni bir arkadaşı oldu.

SARA ŞI CĂTELUL ÎN PLOAIE

Sara a ieşit afară. Ea spune:

- O, nuu..., a început ploaia!

Sara vede un cățel căruia îi era frig și se decide să îl ajute.

-Poftim, cățeluș! Haina mea e uscată și caldă.

Fetița era foarte udă și s-a așezat sub un copac.

Așa cum ea a ajutat cățelul și copacul i-a oferit protecție.

Generozitatea ne înconjoară!

(BURCEA ILINCA, 3rd A Class)

SARA AND THE PUPPY IN THE RAIN

Sara went out. She said:

"Oh, no.....it starting to rain!"

Sara saw a puppy which was shivering with cold and she decided to help it.

"Here puppy! My coat is dry and warm."

The little girl was soaked to the skin and sat under a tree.

The way she helped the puppy, the same way the tree offered her protection.

Generosity surrounds us!

ROMANIA

SARA VE YAĞMURDAKİ YAVRU KÖPEK

Sara dışarı çıktı ve

“ Ohhh,olamaz...yağmur yağmaya başladı!” dedi.

Sara soğuktan titreyen yavru bir köpek gördü ve ona yardım etmeye karar verdi.

“ Köpekçik gel hadi bak montum kuru ve sıcak.”

Küçük kız sırlıklam ıslandı ve bir ağacın altına oturdu. Nasıl ki o yavru köpeğe yardım etti,şimdi de aynı şeyi ağaç Sara için yaptı.

Cömertlik bizi korur!

PLIMBAREA

Maria se plimba pe stradă. Când, dintr-odată, s-a auzit un tunet. La scurt timp a început ploaia.

Maria se adăposti sub veranda unui magazin ca să își pună jacheta de ploaie. Acolo văzu un câine care tremura.

Bietul de tine, nici nu poți dormi de frig!

Așa că Maria i-a pus jacheta ei.

Câinele a adormit instant.

Și astfel plimbarea s-a încheiat cu o faptă bună.

(EVA OROS, 3rd B Class)

THE WALK

Maria was walking on the street. Suddenly a clap of thunder was heard. Shortly after that it started raining.

Maria took shelter under the porch of a store. There she saw a dog which was shivering with cold.

”Poor dog, you can’t even sleep because of the cold!”

So Maria put her jacket on it.

The dog instantly fell asleep.

And thus the walk ended with a good deed.

YÜRÜYÜŞ

Maria sokakta yürüyordu. Aniden bir gök gürültüsü duyuldu. Çok geçmeden yağmur yağmaya başladı. Maria bir mağazanın verandasının altına sığındı. Orada soğuktan titreyen bir köpek gördü.

“Zavallı köpek, Soğuktan uyuyamazsın bile!”

Bu yüzden Maria ceketini köpeğin üzerine örttü. Köpek hemencecik uyuyuverdi.

Ve böylece yürüyüş güzel bir davranışla sonuçlandı.

ROMANIA

CÂINELE ȘI FETIȚA

Într-o duminică mohorâtă, o fetiță se plimba pe afară. Și cum se plimba ea, zări un câine foarte trist, cu urechile lăsate. Era ud și nu avea pe nimeni și era și frig. Atunci fetița spuse:

- Ce faci? De ce stai așa singur?
 - Frații mei m-au lăsat aici, singur în ploaie.
- Atunci fetița luă cămașa de pe ea și l-a șters.
Și de atunci au devenit cei mai buni prieteni.

(MARIA PETRE, 3rd B Class)

THE DOG AND THE LITTLE GIRL

One gloomy Sunday, a little girl went for a walk. As she was walking, she saw a very sad dog with flattened ears. The dog was alone and wet and it was very cold. Then the little girl said:

- ”What are you doing? Why are you alone?”
 - ”My brothers left me here alone in the rain.”
- Then the little girl took her shirt off and dried it.
From that moment they have become best friends.

KÖPEK VE KÜÇÜK KIZ

Hüzünlü bir Pazar günü, küçük kız yürüyüş yapmak için çıktı. Yürürken basık kulaklı üzgün bir köpek gördü. Köpek kimsesiz, ıslak ve hava da çok soğuktu. Sonra küçük kız :

- ‘Napiyorsun?Niçin tek başınasın?’ diye sordu.
 - ‘Kardeşlerim yağmurda beni tek başıma bıraktılar.’ dedi.
- Bunun üzerine küçük kız gömleğini çıkarttı ve köpeği kuruladı.O andan itibaren çok iyi arkadaş oldular.

ROMANIA

O FAPTĂ GENEROASĂ

Ana era o fetiță de șase ani. Mama ei a trimis-o la magazin să cumpere o pâine. Ea avea o geacă și un hanorac pe ea.

După ce a ajuns la magazin, a cumpărat pâine și s-a întors spre casă. La întoarcere a început să plouă. Ana și-a pus gluga pe cap și a început să meargă mai repede.

În drumul ei zărește un cățel. Cum îl vede, se apropie de el și îi spune:

- Îți dau ție geacuța mea, cățelușule! Poate o să-ți mai țină de cald.

După ce i-o dă, cățelul o linge și-o urmărește până acasă.

Ana, de acum, va avea un nou prieten.

(DIANA ANDREI, 3rd B Class)

A GENEROUS DEED

Ana was a six years old girl. Her mother sent her to the baker's to buy a loaf of bread. She was wearing an anorak and a jacket on.

She went to the shop, bought bread and returned home. On her way home it started raining. Ana put on the hood and hurried.

On her way she saw a puppy. She came closer to the puppy and said:

"I will give my jacket to you, puppy! It will keep you warm."

After giving her jacket to the puppy, the little one licked her and followed the girl to her house.

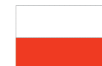
From that moment, Ana has got a new friend.

CÖMERT BİR HAREKET

Ana altı yaşındaydı. Annesi onu bir somun ekmek alması için fırına gönderdi. Bir yağmurlukla ceket giyiyordu. Dükkana gitti, ekmeği aldı ve eve döndü. Eve dönerken yağmur yağmaya başladı. Ana kukuletasını giydi ve acele etti. Yolda küçük yavru bir köpek gördü. Köpeğe yaklaştı ve :

"Köpekçik sana ceketimi vereceğim, seni sıcak tutacaktır." demiş.

Ceketini yavru köpeğe verdikten sonra yavru Ana'yı yaladı ve onu evine kadar takip etti. O andan itibaren Ana'nın yeni bir arkadaşı oldu.

ROMANIA

FIȚI GENEROȘI!

Într-o zi frumoasă de vară, Alexandra și Iulia se hotărăsc să doneze niște haine copiilor săraci. Au umplut o roabă cu haine și au plecat spre marginea orașului, unde știau că vor găsi trei copii sărmani.

- Bună! Vreți niște haine din roaba noastră? întrebă Alexandra.

- Desigur.

Fetița le-a dat hainele copiilor și i-a întrebat dacă vor să se joace cu ei în parcul din apropiere.

Copiii nu aveau cum să refuze și au plecat spre parc. În drum s-au oprit la casa copiilor sărmani, să lase hainele oferite, iar apoi s-au jucat împreună până seara târziu.

E minunat să-ți faci prieteni, iar prietenia se câștigă prin bunătate și generozitate!

(LUCAMIHAI NOVAC, 4th B Class)

BE GENEROUS!

On a warm, sunny summer day, Alexandra and Iulia decided to donate some clothes to less-fortunate children. They filled a wheelbarrow with clothes and headed for the outskirts of the city, where they knew they could find children in need.

“Hello! Do you want some clothes from our wheelbarrow?” asked Alexandra.

Of course!

The girl gave the clothes to the children and asked them if they wanted to play together in the nearby park.

The children couldn't refuse so they headed for the park. On the way, they stopped at the poor children's house and left the clothes and then they played together until late in the evening.

It's wonderful to make new friends, and friendship is gained through kindness and generosity!

CÖMERT OL!

Sıcak, güneşli bir yaz günü Alexandra ve Iulia ihtiyaç sahibi çocuklara kıyafetlerini bağışlamaya karar verdiler. Bir el arabasını kıyafetlerle doldurdular ve ihtiyaç sahibi çocuklar bulabilecekleri kenar mahallelere gittiler.

“Merhaba! El arabamızdan birkaç kıyafet almak ister misiniz?” diye sordu Alexandra.

“Tabiki!”

Kıyafetleri çocuklara verdi ve çocuklara yakındaki parkta beraber oyun oynayalım mı diye sordu. Çocuklar da bu teklifi geri çevirmedi beraber parka gittiler. Yolda, fakir çocukların olduğu evin önünde durdular, kıyafetleri verdiler ve beraber akşamın geç saatlerine kadar oynadılar. Yeni arkadaşlıklar edinmek harikadır ve arkadaşlık cömertlik ve nezaketle edinilir.

ROMANIA

O FAPTĂ GENEROASĂ

Într-o zi frumoasă de la sfârșitul lunii mai, Matei și Irina se întorceau de la bunici. În drumul lor, în fața unei case sărăcicioase, au văzut trei copii sărmani, îmbrăcați în haine zdrențuite, iar în picioare purtau încălțări vechi și desperecheate. Fețele lor erau palide, iar ochii triști.

- Matei, se apropie ziua de 1 Iunie, ziua tuturor copiilor! Hai să le facem o bucurie acestor copii! a spus Irina.

- Este o idee bună! a încuviințat Matei.

Cei doi copii au ajuns și le-au cerut ajutor părinților. Împreună au încărcat o roabă cu jucării și au pregătit un pachet de haine pentru cei trei sărmani.

Aceștia s-au luminat la față și au primit cu bucurie darurile oferite cu generozitate de cei trei frați. Ei s-au împrietenit și împreună au petrecut cel mai frumos 1 Iunie din viața lor.

(LUCA MATEI MIHAILESCU, 4th B Class)

A GENEROUS DEED

It was a beautiful day, at the end of May when Matei and Irina were coming back from their grandparents' house. On their way, in front of a meager house, they saw three poor children, dressed in raggedy clothes and on their feet they had some old and unmatched shoes. Their faces were pale and their eyes were sad.

Matei, Children's Day on the 1st of June is approaching! Let's do something nice for these children. said Irina.

That's a great idea! agreed Matei.

The two children went home and asked for their parents' help. Together, they loaded up a wheelbarrow of toys and prepared a box of clothes for the three poor children. Their faces lit up and they joyfully accepted the gift that the two brothers generously gave them. They all became friends and together they spent the most beautiful 1st of June of their lives.

CÖMERT BİR DAVRANIŞ:

Matei ve Irina'nın büyük ailesinin evlerinde döndüğü, Mayıs ayının sonu, güzel bir gündü. Yolda, eski bir evin önünde, ayaklarında eşleri birbirine uymayan, eski ayakkabılar olan, yırtık pırtık kıyafetler giyinmiş fakir üç çocuk gördüler. Yüzleri bembeyaz ve gözleri hüznüydü. "Matei, 1 Haziran Çocuk Bayramı yaklaşıyor. Haydi, bu çocuklar için bir şeyler yapalım." demiş Irina.

"Çok güzel bir fikir!" deyip onayladı Matei de.

İkisi de eve gidip ailelerinde yardım istedi. Hep beraber bu üç çocuk için bir el arabası dolusu oyuncak ve bir kutu kıyafet hazırladılar. Çocukların yüzlerinden mutluluk okunuyordu ve bu iki kardeşin cömert bir şekilde hazırlamış oldukları hediyeleri sevinçle kabul ettiler. Birbirleriyle arkadaş oldular ve hayatları boyunca unutamayacakları 1 Haziran gününü birlikte geçirdiler.

ROMANIA

DONATORII

Doi copii donează unor copii sărmani haine și jucării pe care ei nu le mai folosesc. Cei doi donatori le oferă aceste lucruri copiilor sărmani pentru că aceștia nu își permit lucrurile pe care noi le avem în ziua de azi. Există și oameni buni la suflet, care încearcă să facă un bine în lume.

Copiii sărmani mulțumesc din suflet donatorilor.

Nu credeți că așa ar trebui să fie toți oamenii de pe planetă? Eu așa cred!

Este minunat să faci un bine oamenilor! Asta înseamnă generozitatea: să faci bine, să ajuți alți oameni și alte ființe.

Dăruind vei dobândi!

(DAN NEDELEA, 4th B Class)

THE DONORS

Two children donate the clothes and toys they no longer use to poor children. The two donors offer them these things because the poor children cannot afford the things that people have these days. There are kind-hearted people, who try to do some good in the world.

The poor children are very grateful to the donors.

“Don’t you think that this is what everybody on the planet should do? I do!”

It’s wonderful to do good things for other people! That’s what generosity means: to do good things, to help other people and other beings.

Giving is receiving!

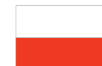
BAĞIŞÇILAR

İki çocuk artık kullanmadıkları oyuncaklarını ve kıyafetlerini ihtiyaç sahibi çocuklara bağışlıyor. Bu iki hayırsever bunları ihtiyaç sahibi olanlara veriyorlar çünkü günümüzde insanların sahip olduğu bu şeylere fakir çocukların almaya imkânı olmuyor. Dünyada böyle iyi şeyler yapabilmek için uğraşan iyi yürekli insanlar var. Çocuklar bu bağışçılara çok minnet duyuyorlar.

“Bunu bu dünyada yaşayan herkesin yapması gerektiğini düşünmüyor musunuz? İşte ben yapıyorum!” dediler.

Başkaları için iyi bir şeyler yapabilmek çok güzeldir! İşte cömertliğin anlamı: iyi şeyler yap, insanlara ve yaşayan canlılara yardım et!

Veren el alan elden üstündür!

ROMANIA

IUBIREA FAȚĂ DE SEMENI

Într-o zi, Ana și Iulian se întorceau de la școală. Ei erau veseli și puneau la cale o întâlnire cu prietenii lor, la sfârșit de săptămână, în parcul de distracții.

Veselia lor nu a durat mult timp. La colțul străzii, în fața lor, au apărut trei copii cam de aceeași vârstă cu ei. Aceștia ieșiseră din curtea unei case sărăcicioase, îmbrăcați în haine vechi și rupte, iar în picioare purtau încălțări aruncate de alții la gunoi. Pe chipul lor se putea citi tristețea și suferința.

Cei doi colegi nu au rămas nepăsători și au hotărât să îi ajute. Împreună cu ceilalți colegi din clasă și învățătoarea lor au adunat multe jucării și haine frumos colorate.

Peste câteva zile, Ana și Iulian au bătut la poarta celor trei copii săraci, ducând cu ei o roabă plină cu jucării și un pachet de haine. Fețele copiilor s-au înseninat și au început să plângă de bucurie.

Din acel moment au înțeles că nu sunt singuri, că există oameni buni și generoși în jurul lor, care știau să dăruiască și să-și iubească aproapele.

(ELENA ANAMARIA MOLDOVAN, 4th B Class)

LOVE YOUR NEIGHBOURS

One day, Ana and Iulian were coming back from school. They were happy and they were planning a meeting with their friends for the weekend at the theme park.

Their happiness didn't last long. On the corner of the street, in front of them, there were three children about the same age as them. They were just leaving the front yard of a poor-looking house, wearing some old and ripped clothes, and on their feet they were wearing shoes that people had thrown away. On their faces they could see sadness and suffering.

The two classmates were affected by this and decided to help them. Together with the other classmates and their teacher, they gathered a lot of pretty-coloured toys and clothes. Several days after, Ana and Iulian knocked at the three children's door, carrying a wheelbarrow filled with toys and a box of clothes. The faces of the children lit up and they began to cry with happiness.

From that moment on, they understood that they are not alone, that there are kind and generous people among them that knew how to give and to love their neighbours.

ROMANIA

KOMŞULARINIZI SEVİN

Bir gün, Ana ve Iulian okuldan dönüyorlardı. Çok mutluydular ve arkadaşlarıyla hafta sonu gidecekleri eğlence parkının planını yapıyorlardı. Mutlulukları çok uzun sürmedi. Caddenin hemen köşesinde ,önlerinde hemen hemen onlarla aynı yaşta olan üç çocuk gördüler. Eski,yırtık pırtık kıyafetler içinde ,ayaklarında başkalarının çöpe attığı ayakkabılar olan bu üç çocuk eski bir evin ön bahçesinden çıkmak üzereydi. Yüzlerinden acı ve mutsuzluk okunuyordu. İki sınıf arkadaşı bu durumdan çok etkilendi ve onlara yardım etmeye karar verdiler. Sınıf arkadaşları ,öğretmenleriyle beraber birçok rengarenk oyuncak ve kıyafetler topladılar. Birkaç gün sonra Ana ve Iulian taşıdıkları bir el araba dolusu oyuncak ve bir kutu kıyafetle bu üç çocuğun kapısını çaldı. Çocukların yüzlerinden sevinçleri okunuyordu ve mutluluktan ağlamaya başladılar. O andan itibaren ,çocuklar yalnız olmadıklarını , etraflarında komşularını seven ve onlara yardım eden nazik insanların olduğunu anladılar.

GENEROZITATEA

O fetiță se plimba în parc când, dintr-odată, a văzut un cățel fără familie. I-a pus o păturică pe blânița lui stufoasă, apoi s-a dus cu el acasă. I-a dat să mănânce, l-a spălat, apoi l-a culcat în culcușul frumos pregătit de ea.

După ce s-a trezit, fetița a observat un număr de telefon scris pe zgardă. A sunat la acel număr și a răspuns stăpânul lui.

Cățelul a fost foarte bucuros că a ajuns din nou acasă.

(PETCU ANDREI, 3rd B Class)

ROMANIA

GENEROSITY

A little girl was walking in the park, when, all of a sudden, she saw a homeless little dog. She covered its bushy fur with a little blanket and then took it home. She fed it, washed it, and then she put it to sleep in the nice bed she had made herself.

When she woke up, the little girl noticed there was a phone number written on the dog's collar. She called that number and the dog's master answered.

The little dog was very happy to be back home again.

CÖMERTLİK

Küçük kız parkta yürüyorken ansızın evsiz küçük bir köpek gördü. Küçük bir battaniye ile köpeğin çalı gibi olan kürkünü örttü ve sonra onu eve götürdü. Onu yedirdi, yıkadı ve sonra kendi elleriyle yaptığı güzel yatağa uyuması için koydu. Kız sabah uyandığında, köpeğin tasmaında bir telefon numarasının yazılı olduğunu fark etti. Telefon numarasını aradı ve köpeğin sahibini buldu. Küçük köpek tekrar evine döndüğü için çok mutlu oldu.

FETIȚA ȘI CĂȚELUL

Afară plouă. O fetiță îmbrăcată bine se joacă prin bălți. Ea vede un câine ud leorcă. Plină de bunătate și milă, ea își dă jos geaca și, punând-o pe câine, îi spune:

- Uite, cuțu, îți voi pune geaca mea pe tine, ca să nu te mai uzi!

Cățelul se scutură puțin și lătră în semn de mulțumire.

(DUMITRU ALESIA, 3rd B Class)

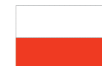
THE LITTLE GIRL AND THE DOG

It is raining outside. A well-dressed little girl is playing through the puddles. She sees a soaking wet dog.

Being kind and merciful, she takes off her jacket and, as she covers the dog with it, she tells him:

“Here, little dog, I’ll put my jacket on you, so that you don’t get wet anymore!”

The little dog shook itself a little and barked in appreciation.

ROMANIA

KÜÇÜK KIZ VE KÖPEK

Dışarıda yağmur yağıyor. Güzel kıyafetler giyinmiş küçük kız bir su birikintisinin yanında oyun oynuyor. Sırılsıklam olmuş bir köpek görüyor. Merhametli ve iyi kalpli bu küçük kız ceketini çıkarıyor , köpeği örtüyor ve ona :
“İşte küçük köpekçik ceketimi sana verdim, ve artık ıslanmayacaksın!” diyor. Küçük köpek kendini silkeliyor ve havlayarak teşekkür ediyor.

GENEROZITATEA

Într-o zi de vară, două fete, pe nume Ana și Maria, strâng fonduri pentru copiii bolnavi.

Vine un băiețel să cumpere limonadă. Maria îi povestește despre copiii pe care îi ajută.

- Bună, Ana!
- Bună!
- De unde ne cunoaștem?
- Am mai venit și înainte să donez.
- Aaa, îmi amintesc.
- Acum pentru cine strângeți bani?
- Pentru copiii bolnavi.
- Foarte frumos. Stai să dau și eu câțiva bani.
- Mulțumim!

(ANDRA CĂLIN, 3rd C Class)

GENEROSITY

On a summer day, two girls named Ana and Maria are raising funds for the sick children.

There comes a little boy to buy lemonade. Maria starts telling him about the children they are helping.

“Hello, Ana!

“Hello!”

“Where do I know you?”

“I came to donate before.”

“Oh yes, I remember!”

“And now, who are you raising money for?”

“For the sick children”

“Very nice! Here, let me give some money, too!”

“Thank you!”

ROMANIA

CÖMERTLİK

Bir yaz günü Ana ve Maria adındaki iki kız hasta çocuklar için para topluyor. Küçük bir erkek çocuk limonata almak için yanlarına geliyor. Maria ona yardım etmek istedikleri çocuklardan bahsetmeye başlıyor.

‘Merhaba Ana!’

‘Merhaba!’

‘Seni nereden tanıyorum?’

‘Daha önce de bağışta bulunmak için gelmişim.’

‘Aaa evet hatırladım.’

‘Ve şimdi kim için para topluyorsunuz?’

‘Hasta çocuklar için.’

‘Çok güzel. Ben de biraz para vereyim.’

‘Teşekkürler.’

STRÂNGEREA DE FONDURI

Eva strânge bani pentru copiii nevoiași și bolnavi. Ea și-a deschis un stand de limonadă.

Într-o zi vine Andrei, colegul ei de bancă. El îi spune:

- Salut, Eva! Pentru ce strângi bani?

- Salut, Andrei! Strâng bani pentru copiii bolnavi. Vrei o limonadă?

- Sigur, de ce nu?

- Poftim!

- Mulțumesc, uite banii!

- Mulțumesc!

- Pa!

- Pa!

Andrei le povestește și celorlalți colegi de clasă despre fapta Evei.

Merg cu toții să doneze pentru acei copii.

(ALEXANDRA GABRIELA FLOREA, 3rd C Class)

ROMANIA

THE FUND RAISING

Eva is raising money for the sick children in need. She opened a lemonade stall. One day, there comes Andrei, her desk mate. He tells her:

“Hello, Eva! What are you raising money for?”

“Hi, Andrei! I’m raising money for the sick children. Do you want some lemonade?”

“Of course, why not?”

“Here you are!”

“Thank you, here is the money!”

“Thanks!”

“ Byebye!”

“Bye!”

Andrei tells the other classmates about Eva’s good deed. They all go to donate for those children.

PARA TOPLAMA

Eva ihtiyacı olan hasta çocuklar için para topluyor. Bir limonata standı açıyor. Bir gün sıra arkadaşı Andrei geliyor:

“Merhaba Eva! Ne için para topluyorsun?”

“Andrei, hasta çocuklar için para topluyorum. Biraz limonata ister misin?”

“Tabii ki. Neden olmasın.”

“Al bakalım!”

“Teşekkürler. İşte parası.”

“Teşekkürler!”

“Hoşça kal!”

“Hoşça kal!”

Andrei diğer sınıf arkadaşlarına da Eva’nın bu iyi niyetinden bahsediyor. Ve hepsi çocuklara bağışta bulunmak için oraya gidiyor.

ROMANIA

BUNĂTATEA MĂ CARACTERIZEAZĂ

Într-o zi, o fetiță pe nume Maria, s-a dus cu mama ei la spital.

Acolo a văzut un copil sărac, cu piciorul rupt și s-a gândit să strângă fonduri pentru copiii săraci.

S-a întors cu mama acasă și s-a gândit să facă un stand de limonadă. Mama a dorit și ea să ajute. Au realizat împreună un stand și l au amplasat în fața blocului.

Pe lângă stand au trecut prietenul Mariei, Sorin și câțiva vecini care au donat din puținul lor.

- Îți mulțumesc pentru donație, Sorin! Vă mulțumesc tuturor!

- Cu mare drag!

Maria plecă împreună cu mama ei să doneze banii la spital.

Pomul se cunoaște după roade și omul după fapte!

(BIANCA IOANA NENIȘCĂ, 3rd C Class)

KINDNESS DEFINES ME

One day, a little girl named Maria went to the hospital with her mother. There she saw a poor child, with a broken leg and decided to raise money for the sick children.

She went back home with her mother and thought about making a lemonade stall. Her mother also wanted to help. They made a stall together and put it outside their block of flats.

Near the stall passed Maria's friend, Sorin and a few neighbours who donated out of the little they had.

"Thank you for your donation, Sorin! Thank you, everyone!"

"You are welcome!"

Maria went with her mother to donate the money to the hospital.

"You know a tree by its fruits, and a man by his deeds!"

ROMANIA

İYİLİK BENİ TANIMLAR

Bir gün Maria adındaki küçük bir kız annesiyle birlikte hastaneye gitti. Orada bacağı kırık fakir bir çocuk gördü ve hasta çocuklar için para toplamaya karar verdi. Annesiyle eve döndü ve bir limonata standı kurmayı düşündü. Annesi de ona yardım etmek istedi. Beraber bir stand kurdular ve standı apartmanlarının önüne yerleştirdiler. Elinde az bir şeyi de olsa bağışlayan Maria'nın arkadaşı Sorin ve birkaç komşusu da oradan geçiyordu.

“Sorin bağışın için teşekkürler! Hepinize çok teşekkürler!”

“Rica ederiz!”

Maria annesiyle birlikte toplanan parayı hastaneye bağışlamaya gitti.

“ Bir ağacı meyvesinden, bir insanı ise yaptığı iyiliklerden tanırız!”

SĂ FII GENEROS!

O femeie vinde limonadă la un magazin. Oana și Andrei se duc la acel stand de limonadă. Ei voiau să doneze pentru copiii nevoiași.

- Bună ziua!
- Bună ziua!
- Am vrea să donăm și noi.
- Acești bani vor fi donați copiilor nevoiași.
- Știm! Scrie pe acea plăcuță.
- Mulțumesc!
- Cu plăcere! La revedere!
- La revedere!
- Să mai veniți pe aici să donați! Evident, dacă doriți.
- Sigur! Vom mai veni și mâine.
- La revedere! Ce copii de treabă! Nu credeam c-o să mai întâlnesc copii atât de generoși!

(BOGDAN MARCOCI, 3rd C Class)

ROMANIA

BE GENEROUS!

A woman was selling lemonade at a shop. Oana and Andrei went to that lemonadestall. Theywantedto donate money for thechildren in need.

„Good afternoon!”

„Good afternoon!”

„We would like to donate as well!”

„This money will be donated to the needy children.”

”We know. It is written on that small plate.”

”Thank you!”

„You are welcome! Goodbye”

„Goodbye!”

„Come here again to donate! If you want to, of course!!”

„Of course! We’ll come again tomorrow”.

„Goodbye! What good-hearted children!

“I didn’t think I’d meet such generous children”.

CÖMERT OL

Bir kadın markette limonata satıyordu. Oana ve Andrei de bu standın yanına gittiler. Onlar da ihtiyacı olan çocuklar için para bağışında bulunmak istediler.

“İyi günler!”

“İyi günler!”

“Biz de bağışta bulunmak istiyoruz!”

“Bu paralar ihtiyaç sahibi çocuklara bağışlanacak.”

“Biliyoruz. Şu küçük levhada yazıyor.”

“Teşekkürler!”

“Rica ederiz. Hoş çakalın!”

“Hoşça kalın!”

“Bağışta bulunmak için tekrar gelin. Tabi ki isterseniz!”

“Tabii ki! Yarın tekrar geleceğiz.”

“Hoşça kalın! Ne iyi kalpli çocuklar bunlar! Böyle cömert çocuklarla karşılaşacağımı hiç düşünmemiştim.”

ROMANIA

O FAPTĂ GENEROASĂ

După câteva zile de ninsoare, ulița satului și toate împrejurimile satului erau acoperite de nea.

O familie tânără s-a grăbit să își curețe zăpada din curte și de la stradă, mai ales că fiul lor își dorea să iasă la săniuș.

După ce s-a îmbrăcat gros, băiețelul și-a luat sania și a ieșit pe uliță. Nu era multă lume. Era mult omăt și încă ninge.

Copilul și-a aruncat privirea în curtea vecinei, o bătrânică singură și foarte bolnavă. A văzut lopata de zăpadă lăsată de tatăl său lângă poarta lor și a început să înlăture zăpada și să facă o cărare spre ușa bătrânei. După ceva timp a reușit să ajungă la ușă.

Bătrâna îl aștepta în prag, liniștită și bucuroasă că băiețelul s-a gândit la ea. Copilul a întreat-o ce face, cum se simte și de ce are nevoie. Bătrâna a spus că ar avea nevoie ca să facă foc în sobă și o pâine ca să mănânce.

Copilul s-a dus și le-a cerut părinților lui lemne și o pâine. Aceștia au fost surprinși de fapta generoasă a fiului lor.

Bine faci, bine găsești!

(FILIP TOMESCU, 4th A Class)

A GENEROUS DEED

After a few days of snowing, the village lane and all the surroundings were covered by snow.

A young family hurried to clear away the snow from their yard and the street, especially as their son wanted to go sledding.

After he put on thick clothes, the little boy took his sledge and went out on the lane. There weren't many people. There was a lot of snow and it was still snowing.

The child looked to wards his neighbour's yard, an old lady who was alone and very sick. He saw the snow shovel his ather left near their gate and he started to clear away the snow and make a path to wards the old lady's door. After a while he managed to get to the door.

The old lady was waiting for him on the door step, calm and happy that the little boy had thought of her. The child asked her how she was doing and if she needed something. The old lady said she wanted to light the fire inside the stove, and also some bread to eat.

The little boy went to ask his parents for some fire wood and bread. They were surprised by their child's generous deed.

„Do well and have well!”

ROMANIA

İYİ NİYET

Birkaç günlük kar yağışından sonra tüm köy ve çevresi karlarla kaplandı. Genç bir aile özellikle çocukları karda kızakla kaymak istediği için hızlıca evlerinin avlusundaki ve sokaktaki karları temizlemek için uğraşıyordu. Küçük çocuk kalın kıyafetlerini giyindikten sonra kızığını aldı ve dışarı çıktı. Dışarıda çok fazla insan yoktu. Çok fazla kar vardı ve hala yağmaya devam ediyordu. Küçük çocuk tek başına yaşayan ve çok hasta olan komşuları yaşlı bayanın bahçesindeki avluya baktı. Babasının bahçe kapısının yanına bıraktığı kar küreğini gördü, karları temizlemeye başladı ve yaşlı kadının avlusundan kapısına kadar yolu açtı. Bir süre sonra kapıya ulaşmayı başardı. Yaşlı kadın çocuğun onu düşündüğünü görünce sakin ve mutlu bir şekilde onu kapıda karşıladı. Çocuk yaşlı kadına ne yaptığını ve bir şeye ihtiyacı olup olmadığını sordu. Yaşlı kadın içerdeki sobayı yakmak istediğini ve yemek için de biraz ekmek istediğini söyledi. Küçük çocuk ailesinden yakacak odun ve biraz ekmek istemek için evine gitti. Ailesi de çocuklarının bu cömert davranışından dolayı çok şaşırdı.

“İyilik yap, iyilik bul!”

AJUTORUL

Într-o zi de iarnă când viscolul se opri, am ieșit cu sania. Mama mi-a spus să mă îmbrac bine.

Am observat-o pe vecina noastră ieșind din casă, cu o lopată în mână, pentru a dezapezi aleea. M-am gândit că e bătrână și că ar trebui să o ajut.

- Bună ziua! am salutat-o.

- Bună ziua! mi-a răspuns.

I-am cerut lopata, iar eu m-am apucat să îi curăț aleea.

- Mulțumesc! mi-a zis vecina.

Mama mi-a zis că am facut o faptă bună.

După aceea m-am dus la săniuș. A fost o zi minunată.

(ANDREEA THEODORA MARTIN, 4th A Class)

ROMANIA

THE HELP

On a winter day when the snow storm ended, I went out sledding. My mother told me to dress well.

I noticed our neighbour coming out of the house, with a shovel in her hand, trying to clear away the snow from her path. I thought she was old and I had to help her.

„Goodafternoon!” I greeted her.

„Hello!” she answered.

I asked for her shovel and I started to clear away the snow from her alley.

„Thank you!” said my neighbour.

My mother told me I did a good deed.

After that I went sledding. It was a wonderful day.

YARDIM

Kar fırtınasının sona erdiği bir kış günü kızakla kaymak için dışarı çıktım. Annem iyi giyinmem gerektiğini söyledi. Komşumuzu elinde kürekle, yolundaki karları temizlemeye çalışırken gördüm. Çok yaşlı olduğu için ona yardım etmem gerektiğini düşündüm.

“ İyi günler!” diyerek ona selam verdim.

“Merhaba!” diyerek bana karşılık verdi.

Küreği istedim ve yolundaki karları temizledim. Komşumuz bana:

“Teşekkür ederim!” dedi.

Annem güzel bir davranışta bulunduğumu söyledi. Ondan sonra kaymaya gittim.

Harika bir gündü.

CĂTELUȘUL CAFENIU

Sonia se întorcea de la cursul de chitară. Pe drum a prins-o ploaia. Fugea spre casă cu pelerina acoperită din cap până la genunchi.

Deodată se opri, ascultând schelălăitul unui animal. Când se uită mai bine, văzu un cățeluș cafeniu, ud din cauza ploii.

Sonia își scoase pelerina de ploaie și îl acoperi pe cățelușul amărât.

Când se opri ploaia, Sonia merse mai departe, împăcată sufletește că a dovedit un act de generozitate.

(IRINA PAPACOSTEA, 3rd B Class)

ROMANIA

THE BROWN PUPPY

Sonia was returning from the guitar course. On the way she was caught in the rain. She was running home covered from head to knees with a raincoat. Suddenly she stopped, listening to an animal's yelping. When she took a good look, she saw a brown puppy which was wet because of the rain. Sonia took off her raincoat and covered the poor puppy with it. When it stopped raining, Sonia went home pleased that she proved she was able to make an act of generosity.

KAHVERENGİ YAVRU KÖPEK

Sonia gitar kursundan dönüyordu. Yolda yağmura yakalandı. Başından dizine kadar uzanan yağmurluğuyla eve doğru hızlıca koştu. Tam o sırada acıyla havlayan bir köpek sesi duydu ve durdu. Dikkatlice etrafına bakındığında yağmurdan ıslanmış kahverengi yavru köpeği gördü. Sonia yağmurluğunu çıkardı ve köpeğin üzerini örttü. Yağmur durduğunda, Sonia evine cömertlikte bulunmanın verdiği gururla mutlu bir şekilde döndü.

BINE FACI, BINE GĂSEȘTI!

Vara cea călduroasă a început să se arate. Vântul se tranforma ușor, ușor într-o adiere.

Pe strada mare se afla o colibă. Acolo locuiesc doi prichindei, Petre și Maria. Cei doi copii erau foarte sufletești. Îi ajutau pe cei mai puțin norocoși, ajutau animalele și pe oricine mai avea nevoie de ajutor.

Maria observă trei copii cu chip de înger, dar deloc norocoși. Aveau hainele rupte, unele găuri erau peticite, dar ei zâmbeau, zâmbeau fericiți.

Maria îl chemă și pe Petrică să vadă, iar apoi își luară toate jucăriile și, într-o clipă, cu ajutorul unei roabe, au dus jucăriile copiilor.

- Sunt pentru noi aceste jucării?

- Da, spuse Petre fericit.

- Mulțumim! Sunteți foarte generoși. Nu vom uita niciodată favorul acesta.

Și s-au dovedit adevărate spusele copiilor.

După câțiva ani, Maria și Petre au avut nevoie de ajutor, iar cei trei copii i-au ajutat cu mare bucurie.

(ALINA IOANA BUGU, 4th B Class)

ROMANIA

DO WELL AND HAVE WELL!

The hot summer was beginning to show its face. Wind was easily becoming a light breeze.

On the main street there was a lodge. There lived two tiny tots, Petre and Maria. The two little children were very big hearted. They helped the less lucky ones, they helped little animals and anyone who needed help.

Maria noticed three children who had angel faces but were not lucky at all. They had ragged clothes, some of them were patched, but they smiled, and kept smiling happily.

Maria called Petrica to see them too, then they took all their toys, and, in a second, with the help of a wheelbarrow, they brought them to the poor children.

„Are all these toys for us?”

„Yes!”, said Petre happily

„Thank you! You are very generous. We will never forget this favour.”

And what the children said proved to be true.

After a few years, Maria and Peter needed help, and the three children happily returned their favour.

İYİLİK YAP İYİLİK BUL

Yaz sıcakları yüzünü göstermeye başlıyordu. Rüzgâr hafif bir melteme dönüşüyordu. Ana caddenin üzerinde bir kulübe vardı. Küçük çocuklar Patre ve Maria orada yaşıyordu. Bu iki çocuk çok yüce gönüllüydü. Kendilerinden daha az şanslı olanlara, küçük hayvanlara ve ihtiyacı olan herhangi birine yardım ederlerdi. Maria, melek yüzlü fakat bir o kadar da şanssız görünen üç çocuk gördü. Üstlerinde eski püskü, yamalı kıyafetler vardı ama yine de gülüyorlardı, mutlu şekilde gülmeye devam ediyorlardı. Maria Petre’yi de çağırdı. Çabucak bir el arabası yardımıyla bütün oyuncaklarını topladılar ve onları bu fakir çocuklara götürdüler.

“ Bütün bu oyuncaklar bizim için mi?”

“ Evet.” dedi Petre mutlu bir şekilde.

“Teşekkürler! Çok cömertsiniz. Bu iyiliğinizi hiç unutmayacağız.”

Ve çocukların bu dediği de doğru çıktı. Birkaç yıl sonra, Maria ve Petre yardıma muhtaç olmuş ve bu üç çocuk onlara yardım ederek iyiliklerinin karşılığını verdiler.

ROMANIA

Școala Gimnazială Nr.38 "DIMITRIE CANTEMIR"
Constanța - Romania

Erasmus +
Action Key 2

SEEING AND READING THE VALUES

1 September 2016 - 1 September 2018

No.2016-1-TR04KA219034757_3

ROMANIAN ERASMUS+ TEAM:

IRIS SARCHIZIAN—HeadTeacher, member
VIOLETA MARIN —Deputy HeadTeacher, member
ALINA STAN—Project Coordinator
ANCA EMANDII– Project Coordinator
CLAUDIA CÂRSTOCEA—member
TREȘINĂ DANIELA—member

SPECIAL THANKS TO ALL THE TEACHERS INVOLVED IN THE PROJECT:

- *Primary School Teachers:*

Florescu Oana
Șerban Gabriela—Mariana
Nicon Rodica
Stavrositu Carmen
Holubeanu Simona—Elena
Tudor Marcela
Stela Mergeni
Buzenchi Lucica
Ilie Manuela
Agapciuc Ana-Maria
Chemal Fatma Gonul

- *English Teachers:*

Ciciu Roxana
Toader Petronela
Vasile Ramona

Erasmus+

Honesty / Dürüstlük

CROTIA

CROATIA

LUKA I PROSJEK

Jednog dana bilo je lijepo vrijeme i Luka je odlučio otići s prijateljima na nogomet.

Našao se s prijateljima na nogometnom igralištu. Nakon nogometa Luka je predložio prijateljima da odu svi zajedno na sok u obližnji kafić. Na putu prema kafiću Luka je ugledao jednog čovjeka koji je prosio na ulici. Bilo mu je malo žao, ali nije obraćao previše pažnje na to. Kada su došli u kafić, Luka se sjetio onog čovjeka i odlučio mu pomoći. Rekao je prijateljima da mora ići kući i da će se vidjeti neki drugi put. Otišao je do onog čovjeka koji je bio siromašan i dao mu je novce s kojima je namjeravao kupiti sok. Čovjek je bio jako sretan i zahvalio je Luki na pomoći.

Od toga dana Luka i siromašan čovjek postali su dobri prijatelji, a Luka bi mu svaki dan nešto donio kako bi se čovjek osjećao sretno i voljeno.

Lana Cigrovski, 7.c

Luka and the Beggar

One day, the weather was beautiful, and Luka decided to go play football with his friends.

He met up with his friends at the playground. After football Luka suggested to his friends that they go to a nearby cafe. On the way towards the cafe, Luka saw a man that was begging on the street. He felt sorry for the man but he didn't pay much attention to it. When they got to the cafe, Luka was thinking about the man and decided to help him. He told his friends that he has to go home and that he is going to see them some other time. He went to the poor man and gave him the money with which he intended to buy some juice. The man was very happy and he thanked Luka for his help.

Since that day, Luka and the beggar became good friends and Luka brought him something every day so that he would feel happy and loved.

CROTIA

LUKA ve DİLENCİ

Bir gün hava çok güzeldi ve Luka arkadaşlarıyla top oynamaya gitmeye karar verdi. Parkta arkadaşlarıyla buluştu. Futboldan sonra arkadaşlarına yakınlardaki bir kafeye gitmek için öneride bulundu. Kafeye giden yolda, Luka sokakta dilenen bir adam gördü. Adama üzüldü ama pek de aldırmış etmedi. Kafeye gittiklerinde Luka adamı düşündü ve ona yardım etmeye karar verdi. Arkadaşlarına eve gitmesi gerektiğini ,onlarla başka zaman görüşeceğini söyledi. Yaşlı adamın yanına gitti ve ona biraz meyve suyu alması için para verdi. Adam çok mutlu oldu ve Luka'ya yardımını için teşekkür etti.

O günden sonra Luka ve dilenci çok iyi arkadaş oldular ve Luka her gün ona bir şeyler getirdi ,böylece adam kendini mutlu hissetti ve sevildiğinin farkına vardı.

ŠKOLSKA NEZGODA

Zazvonilo je zvono za kraj sata. Djevojčica Ana i njezina prijateljica Iva dodavale su se malom plavom lopticom učionici. Bacajući lopticu djevojčica Ana slučajno je pogodila prozor. Bila je jako uplašena i nije znala što joj je činiti. Zvono je opet zazvonilo, ali ovaj put za početak sata. Učitelj Ivan ušao je učionicu i primijetio rupu na prozoru. Bio je srdit. Upitao je učenike tko je to, ali nitko se nije odazvao. Djevojčica Ana razmišljala je što joj se može dogoditi ako prizna pogrešku. Dok je Ana razmišljala o svojoj pogrešci, učitelj je bio sve ljubi. Ana je skupila hrabrost i priznala svoju pogrešku. Mislila je da trebapriznati jer će tako biti pravedno. Učitelj ju je ukorio i uzeo joj lopticu. Nakon sata učitelj Ivan i djevojčica Ana porazgovarali su o tome i Ana je obećala da to više nikada neće učiniti. Nakon ovog događaja Ana je shvatila da iako učinimo loše djelo, ako ga priznamo neće nam se dogoditi ništa loše jersmo bili iskreni.

Lorena Krupnicki 7.c

CROTIA

School Accident

The bell rang to mark the end of the lesson. A girl named Ana and her friend Iva were playing catch with a little blue ball in the classroom. As Ana threw the ball, she accidentally hit the window and broke it. She was very scared and she didn't know what to do. The bell rang again but this time to mark the beginning of the lesson. Teacher Ivo got inside the classroom and noticed the hole in the window. He was angry. He asked the students who did it but nobody answered. Ana was thinking about what he would do to her if she confessed. While she was thinking about her mistake, the teacher got angrier. Ana got up the courage and confessed her mistake. She was thinking that she should admit her mistake because it would be the fair thing to do. The teacher scolded her and took the ball away. After class, Ana talked to the teacher about what she did and she promised that she would never repeat her mistake.

After this event, Ana realized that if we do something bad and confess what we did, nothing bad will happen to us because we were honest.

OKUL KAZASI

Dersin bitişiyle zil aldı. Ana isimli bir kız ve arkadaşı Iva küçük mavi bir topa sınıfta yakalama oynuyordu. Ana topa fırlattığında , kazayla pencereye vurdu ve pencereyi kırdı. ok korktu ve ne yapacağını bilemedi.Zil tekrar çaldı ama bu sefer bu dersin başlama ziliydi.Öğretmen Ivo sınıfa girdi ve penceredeki deliği fark etti. Öğretmen çok kızdı. Öğrencilere bunu kimin yaptığını sordu ama hiç kimse cevap vermedi. Ana eğer suçunu itiraf ederse öğretmenin ona ne yapacağını düşünüyordu. Yaptığı hatayı düşünürken,öğretmen daha da sinirlendi. Ana tüm cesaretini topladı ve hatasını itiraf etti. Hatasını kabul etmeyi düşündü çünkü bu yapılabilir en dürüst şeydi. Öğretmen ou azarladı ve topu ortadan kaldırdı. Ana dersten sonra öğretmeniyle konuştu ve bir daha aynı hatayı yapmayacağına söz verdi. Bu olaydan sonra , Ana kötü bir şey yapsa da onu itiraf etmenin bize hiç de kötü kötülük getirmeyeceğini fark etti çünkü hepimiz dürüsttük.

CROATIA

PRIJATELJICE

Jednoga dana djevojčica je šetala ulicom prema školi. Dok je hodala, ispred nje našla se lokva vode koju djevojčica nije vidjela. Slučajno je stala u nju i cijela se smočila. U lokvi je bilo i blata koje joj je poprskalo odjeću. Pored nje prolazile su dvije djevojčice. Umjesto da su joj pomogle, djevojčice su joj se počele smijati i izrugivati. Kada je to vidjela, djevojčici je bilo jako neugodno i suze su joj krenule na oči. Dok su joj se rugale, jedna od djevojaka shvatila je da to nije u redu i odlučila joj pomoći. Kada je to vidjela i druga djevojka, i ona joj je priskočila u pomoć. Ispričale su joj se zbog njihovog bezobraznog ponašanja. Djevojčica im je odlučila oprostiti. Nakon tog događaja njih tri počele su se često družiti i postale su najbolje prijateljice. Ako učinimo nešto pogrešno, uvijek trebamo priznati pogrešku i biti iskreni. Naravno trebamo se ispričati, ali, s druge strane, trebamo biti i čovjek te znati oprostiti.

Marija Filković, 7.c

CROATIA

Friends

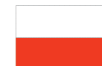
One day, a girl was walking down the street towards the school. While she was walking there was a puddle in front of her and because she didn't see it, she stepped in it. It was an accident and she got all wet. There was also some mud that got on her clothes. Two girls were walking by her and instead of helping her, they mocked her and laughed. When she saw that, the girl was embarrassed and her eyes filled with tears. While they were mocking her, one of the girls realized it was the wrong thing to do and she decided to help. When the other girl saw that she joined in. They apologized for their rude behavior. The girl decided to forgive them. After that event, the three of them started to hang out together and became best friends.

If we do something wrong, we should always admit our mistake and be honest. We should, of course, apologize but on the other hand we should be able to forgive.

ARKADAŞLAR

Bir gün ,bir kız okula doğru sokaktan aşağıya doğru yürüyordu. Önünde su birikintisi vardı ve yürürken bunu fark etmedi ve su birikintisine bastı. Bu bir kazaydı ve tamamen ıslanmıştı. Ayrıca kıyafetleri de çamur oldu. İki kız yanından yürüyerek geçiyordu ve ona yardım etmek yerine , onunla dalga geçip ona güldüler. Kız bunu görünce çok utandı ve gözleri yaşla doldu. Kızlar onunla dalga geçerken , içlerinden biri yaptıklarının yanlış olduğunu fark etti ve ona yardım etmeye karar verdi. Diğer kız bu durumu görünce o da katıldı. Bu kaba davranışlarından dolayı özür dilediler. Kız da onları affetmeye karar verdi. Bu olaydan sonra , üçü beraber vakit geçirmeye başladı ve çok iyi arkadaş oldular.

Yanlış bir şey yaparsak,hatamızı kabul etmeli ve dürüst olmalıyız. Tabi ki özür de dilemeliyiz ama aynı zamanda affetmeyi de bilmeliyiz.

CROATIA

MALENA KRADLJIVICA

Jednoga dana dječak i djevojčica koji su bili najbolji prijatelji išli su iz škole. U obližnjem parku ugledali su zabavni park i vrtuljke koji su stigli u grad. Danima su smišljali kada i kako će otići u zabavni park. Jednog jutra roditelji dječaka i djevojčice dali su im novac za zabavni park što ih je jako razveselilo. Bili su jako uzbuđeni, stoga su spremili novac u torbu i sjurili se niz ulicu. Kad su došli na ulaz, vidjeli su sav raskoš i ljepotu zabavnog parka. Dječak i djevojčica bacili su svoje torbe sa strane i otišli se zabavljati. U jednom trenutku prikrala im se djevojčica s mašnicama u kosi i uzela novac iz torbe. Tada se dječak sjetio da su zaboravili ponijeti torbe, no kada su se vratili ugledali su djevojčicu kako krade njihov novac. Bili su uzrujani, uzeli su svoj novac i vikali su na nju. Djevojčica je rekla kako bi i ona htjela u zabavni park, ali nema novaca jer je siromašna. Dječak je rekao da će rado s njom podijeliti svoj novac, ali ju je upozorio da nije trebala krasti jer se mora poštovati tuđa imovina. Djevojčica s mašnicama se ispričala pa su svi otišli u zabavni park. Trebamo poštovati tuđu imovinu i priznati svoju pogrešku, odnosno biti iskren jer jedino na taj način možeš steći prijatelje i poštovanje.

Veronika Tomić, 7. c

CROTIA

The Little Thief

One day, a boy and a girl, who were best friends, were coming home from school. In a nearby park they saw an amusement park and some carousels that came to town.

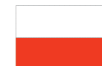
They were thinking about how they are going to go to the amusement park for days. One morning, their parents gave them the money which made them very happy. They were very excited and so they put the money in their bags and ran down the street. When they got to the entrance they saw all the beauty and splendor of the amusement park. The boy and the girl put away their bags and went to have fun. A girl with bows in her hair crept up and took the money out of their bags. The boy remembered that they forgot about their bags and when they went back to get them, they saw the girl with the bows stealing money from their bags. They were very upset and yelled at the girl with bows in her hair and she said that she also wanted to go to the amusement park but she doesn't have any money because she is poor. They boy said that he would gladly share his money with her but he also warned her that she shouldn't steal and that she should respect other people's property. The girl with the bows in her hair apologized and all of them went to the amusement park together.

We should respect someone else's property and admit our mistakes, be honest because that is the only way to gain respect and friends.

KÜÇÜK HIRSIZ

Bir gün, çok iyi arkadaş olan bir erkekle bir kız okuldan eve gidiyorlardı. Yakınılardaki bir parkta kasabaya gelen lunapark ve birkaç tane atlıkarınca gördüler. Günlerce o lunaparka nasıl gideceklerini düşündüler. Bir gün aileleri onlara para verdi ki bu da onları çok mutlu etti. Çok heyecanlandılar, paralarını çantalarına koydular ve koşarak sokaktan aşağıya doğru gittiler. Girişe geldiklerinde eğlence parkının tüm güzelliğini ve görkemini gördüler. Çocuklar çantalarını bir kenara bıraktı ve eğlenmeye gittiler. Saçları kurdeleli bir kız yavaşça yaklaştı ve çantalarından paralarını aldı. Erkek çocuk çantalarını unuttuğunu fark etti, çantalarını almak için geri döndü, çantalarından paralarını çalan saçları kurdeleli kıızı gördüler. Çok sinirlendiler, kıza bağırıyorlardı. Kız da parka gitmek istediğini ama fakir olduğu için hiç parasının olmadığını söyledi. Erkek çocuk onunla seve seve parasını paylaşabileceğini söyledi ama aynı zamanda onu hırsızlık yapmaması ve başkalarının eşyalarına saygılı olması gerektiği konusunda uyardı. Saçları kurdeleli kız özür diledi ve hepsi birlikte eğlence parkına gittiler.

Başkalarının eşyalarına saygılı olmalı, hatalarımızı kabul etmeli ve dürüst olmalıyız. Saygınlık ve arkadaşlar kazanmanın tek yolu budur.

CROATIA

POŠTENJE I ISKRENOST

Marko i Stevo bili su dobri prijatelji. Budući da je Marko bio imućniji, Stevu je grizla zavist i ljubomora. Jednoga dana to prijateljstvo se prekinulo. Pitate se zbog čega? Slijedi priča. Jednoga jutra, dok je cijeli grad spavao, dogodilo se nešto sasvim neobično, neuobičajeno. Stevo se prerušio u lopova i krenuo prema Markovoj kući. Kada je stigao, uletio je u kuću kao tornado i počeo bacati sve pred sobom. Napokon je našao novac i krenuo prema izlazu. Za to vrijeme Marko je sve slušao i bio spreman na sve, kad odjednom začuje: Bam! Puf! Tras! Marko je svladao Stevu. Marko je sav bijesan, a pomalo i drhteći skinuo onu lopovsku čarapu i ugledao... Ugledao je svog, sada bivšeg, prijatelja Stevu. Kada je shvatio što je učinio Stevo je počeo plakati. Marko si je u glavi postavljao pitanja: „Kako je on to mogao učiniti? Je li to stvarno bio on?“ Jednostavno nije mogao vjerovati svojim očima. Pola sata kasnije na vrata mu je provalila i policija. Odmah je uhitila Stevu i odvela ga u postaju. Marko im je sve objasnio, ali policija mu nije vjerovala pa su morali na sud. Tri sudca samo su pažljivo slušala i upisivala potrebne podatke. Na samom kraju, kada je svatko rekao što je imao za reći za Stevu je donesena uvjetna kazna od dvije godine za pokušaj krađe i provale. Stevo se kasnije pokajao, a njih dvojica su ponovno bili prijatelji. Shvatili su da je u životu prijateljstvo važnije od svih materijalnih stvari i da će od sada biti iskreni jedan prema drugome. Nadam se da ste shvatili smisao ovog sastavka i da su poštenje i iskrenost opet pobijedili.

Tihana Bosec 7.c

CROTIA

Honesty and Sincerity

Mark and Steve were best friends. Since Mark was a little bit richer than Steve, Steve was envious and jealous. One day, their friendship was broken. You are probably wondering why? The story follows.

One morning while the whole town was asleep, something very unusual happened. Steve dressed up as a thief and started walking towards Mark's house. When he arrived there he got into the house like a hurricane and started throwing everything around. He finally found the money and started walking towards the exit. At the same time Mark was listening and he was ready for anything. Then all of a sudden there was: Bam! Bang! Poof! Crash! Mark overpowered Steve. Mark was furious and shivering a little when he took off the thief's mask and saw... he saw his, now ex, friend Steve. When he realized what he did, Steve started crying. Mark was asking himself all kinds of questions: How could he do that? Was it really him? He just couldn't believe his own eyes. Half an hour later the police came storming in. they immediately arrested Steve and took him to the police station. Mark explained everything to them but they didn't believe him so they had to go to court. Three judges were listening to what the witnesses had to say and wrote necessary information. At the very end of trial, when everybody said what they wanted to say, Steve got two years' probation for breaking and entering and trying to steal somebody else's property. Steve repented later and the two of them became friends again. They realized that in life, friendship is more important than materialistic things and that from now on they will be honest to each other. I hope that you realized that the point of this essay is that honesty and sincerity won again.

CROTIA

DÜRÜSTLÜK VE SAMİMİYET

Mark ve Steve çok iyi arkadaşı. Mark, Steve'den biraz daha zengin olduğundan Steve hasetli ve kıskançtı. Bir gün arkadaşlıkları bozuldu. Muhtemelen neden olduğunu merak ediyorsunuz. Hikaye devam ediyor...

Bir gün tüm kasaba uykudayken, sıra dışı bir şey oldu. Steve bir hırsız gibi giyindi ve Mark'ın evine doğru yürümeye başladı. Oraya geldiğinde , eve bir fırtına gibi girdi ve her şeyi etrafa savurmaya başladı. Sonunda paraları buldu ve çıkışa doğru gitmeye başladı. Mark da bu sırada dinliyordu ve her şey için hazır. Sonra aniden : Pat!Küt! Çat! Mark, Steve'i etkisiz hale getirdi. Mark,hırsızın maskesini çıkarırken hem öfkeliydi hem de biraz titriyordu veee onu ,şimdiki eski arkadaşı Steve'i gördü. Ne yaptığının farkına varınca Steve ağlamaya başladı. Mark kendi kendine bir sürü soru sordu : Bunu nasıl yapabildi? Gerçekten bu o muydu? Hala gözlerine inanamıyordu. Polis yarım saat sonra fırtına gibi içeri girdi. Hemen Steve'i tutukladılar ve onu karakola götürdüler. Mark onlara her şeyi anlattı fakat ona inanmadılar ve bu nedenle de mahkemeye gitmek zorunda kaldılar. Üç hakim görgü tanıklarını dinlediler ve gerekli bilgileri not aldılar. Duruşmanın sonuna doğru, herkes söylemek istediğini söylemiş, Steve de zorla ve izinsiz bir yere girmek ve başkasının kişisel eşyalarını çalmaya teşebbüste bulunmaktan dolayı iki yıl gözaltında bulunmak suretiyle tahliye edildi. Steve sonra çok pişman oldu ve ikisi yeniden arkadaş oldu. Ve anladılar ki arkadaşlık maddi şeylerden daha önemlidir ve bundan sonra birbirlerine karşı hep dürüst olacaklar. Bu yazıdan da umuyorum ki dürüstlük ve samimiyetin her zaman kazanacağını anlamış oldunuz.

Helpfulness / Yardımseverlik

SPAIN

SPAIN

HAY QUE AYUDAR A LAS PERSONAS (5° B)

Un día fuimos mi hermana y yo a dar una vuelta y al cruzar la calle nos encontramos a una señora que se había caído y a un señor ciego que iba a cruzar cuando el semáforo estaba rojo. Fuimos corriendo a ayudarlos. Mi hermana ayudó al señor ciego y yo levanté a la señora que se había caído. Los dos nos dieron las gracias por nuestra amabilidad.

WE MUST HELP PEOPLE

One day my sister and I went for a walk and when we were crossing the street we found a lady who had fell down. There was also a blind man about to cross the street when the traffic lights in red. We ran to help them. My sister helped the blind man and I helped the woman. They both told us thank you for being so helpful.

İNSANLARA YARDIM ETMEK ZORUNDAYIZ

Bir gün kız kardeşim ve ben yürüyüşe çıktık ve karşıdan karşıya geçerken yere düşmüş bir bayan fark ettik. Aynı zamanda trafik ışıkları kırmızı gösterirken karşıdan karşıya geçmekte olan kör bir adam da vardı. Onlara yardım etmek için koştuk. Kız kardeşim kör adama ,ben de bayana yardım ettim. Her ikisi de bize yardımsever olduğumuz için teşekkür etti.

SPAIN

EL NIÑO AYUDANTE (José Antonio 4ºA)

Érase una vez un niño que tenía 10 años. Un día iba a comprar al mercado fruta que le había encargado su madre y su abuela, porque a él le gustaba mucho hacer la compra.

De repente, iba por la acera y vio a una señora mayor caerse, fue corriendo para ayudarla, pero él solo no podía levantarla. Miró a su alrededor a ver quién había para poder ayudarle.

Vio a una niña que iba acompañando a un señor ciego. La niña ayudó a levantar a la señora. La señora les dio las gracias, pero se encontraba mareada. El niño la cogió del brazo y la acompañó hasta su casa.

La señora le invitó a pasar y le dio agua. Le dio las gracias y le dijo que no se olvidaría de él y el niño se sintió muy feliz.

THE HELPFUL BOY

Once upon a time there was a ten-year-old boy. One day, he was going to the market to buy some fruit for his mother and granny, because he really loved helping with shopping.

Suddenly, he was walking down the street when he saw an old woman falling down, and he ran to help her, but he couldn't help because the lady was heavy. The boy looked around to find someone who could help.

He saw a girl who was walking with a blind man. The girl helped to pick the woman up from the floor. The woman gave thanks to them but she felt dizzy. Then the boy took the woman by the arm and walked her home.

The lady invited him to come home and offered a glass of water. She said thank you again and she told the boy that she would never forget who helpful he had been. The boy felt really happy.

YARDIMSEVER ÇOCUK

Bir zamanlar on yaşında bir erkek çocuk vardı. Bir gün annesi ve ninesine biraz meyve almak için markete gidiyordu , çünkü gerçekten alışverişe yardım etmeyi çok seviyordu. Sokaktan aşağıya doğru giderken aniden bir kadının yere düştüğünü gördü , ve ona yardım etmek için koştu ama yardım edemedi çünkü kadın çok ağırdı. Çocuk yardım edebilecek birilerini bulabilmek için etrafına bakındı. Gözleri görmeyen bir adamla yürüyen bir kız gördü. Kız kadını yerden kaldırmak için yardım etti.Kadın onlara çok teşekkür etti ama başı çok dönüyordu. Bunun üzerine, çocuk kadını kolunun altına aldı ve onu evine götürdü. Kadın onu evine davet etti ve ona bir bardak su ikram etti. Kadın tekrar teşekkür etti ve çocuğa yaptığı bu iyiliği hiç unutmayacağını söyledi. Çocuk gerçekten çok mutlu oldu.

SPAIN

EL VIAJE EN EL TIEMPO (Olivia Ortiz, 4ºB)

Érase una vez un niño cuya familia era un poco especial. Su abuela estaba parapléjica por una caída muy fuerte que tuvo hace tres o cuatro años. El niño, llamado Miguel, se acuerda de cuando su abuela lo llevaba al parque y jugaba con él cuando iba a su casa.

Miguel iba paseando un día y se encontró una barra con un producto químico. Él lo buscó en el ordenador y pensó que era gasolina. Y en el ordenador ponía: “producto parecido a la gasolina”. Miguel se acordó de que a su coche le faltaba gasolina.

Fue al coche y vertió el producto, cerró la puerta y dijo: - ¡Ojalá y pudiera ir al pasado! Así podría ayudar a mi abuela con las bolsas y evitar la caída - . De repente, el coche habló y dijo: - ¡Nos vamos!- . Miguel cerró los ojos y cuando los abrió estaba en el momento de la caída.

- ¡Abuela! ¡Deja que te ayude con las bolsas! - . Dijo Miguel. – Vale -. Contestó la abuela. Entonces Miguel ve que su abuela se va a caer y la coge y no llega a caerse. Miguel se monta en el coche y cuando vuelve al presente ve a su abuela y ya no está parapléjica. FIN

TIME TRAVEL

Once upon a time there was a boy, Miguel, who had a very special family. His granny was paraplegic because she suffered a fall three years ago. Miguel remembered when his granny could walk him to the park and played with him at home.

Miguel was walking one day when he found a bar with a strange substance. He googled and thought it was petrol. The computer said: “similar to petrol”. Miguel remembered that his car was running out of petrol.

He went to the car and pour he product in it. He closed the door and said: “I wish I could travel to the past. That way I could help my granny and prevent the fall from happening”. Suddenly the car answered: “There we go!” Miguel closed his eyes and when he opened them he was back in the moment of the fall.

-Granny! Let me help you with the bags!- said Miguel. -Ok!- Answered granny. Then Miguel sees that his granny is about to fall and gets her. Then, he gets on the car again and when he returns to the present his granny is nos paraplegic anymore.

SPAIN

ZAMAN YOLCULUĞU

Bir zamanlar , çok özel bir aileye sahip Miguel adında bir çocuk vardı. Büyükannesinin belden aşağısı felçliydi çünkü üç yıl önce düşmüştü. Miguel büyükannesinin onu nasıl parka götürdüğünü,onunla evde nasıl oynadığını hatırladı. Bir gün yürürken yolda değişik içerikli bir kalıp buldu. Bilgisayarda araştırdı ve bunun petrol olduğunu düşündü. Bilgisayar “Petrole benzeyen bir şey” diyordu. Miguel arabasının benzinin bittiğini hatırladı. Arabasına gitti ve bulduğu bu ürünü arabasına döktü. Kapısını kapattı ve : “Keşke geçmişe seyahet edebilseydim.Böylece annemin başına gelecek kazayı olmadan engelleyebilirdim.” Dedi. Arabadan anısızn “Haydi ozaman gidiyoruz!” diye ses geldi. Miguel gözlerini kapattı ve gözlerini açtığında olayın olduğu andaydı.

Miguel : “ Büyükanne hadi bırak poşetlere ben yardım edeyim” dedi. “Tamam” dedi büyükannesi de.

Tam o sırada Miguel büyükannesinin düşmek üzere olduğu fark etti ve onu tuttu. Sonra arabasına tekrar bindi ve şimdiki zamana geri döndüğünde artık büyükannesi felçli değildi.

KINDNESS (3°B)

One day, when Ana María went shopping slid with a banana skin, falling down in the pavement.

At that time, Juan and his dog, Rayo, were walking in the street and saw as the girl felt down. They run fast and Juan helped Ana María to got up from the floor.

All the fruit in her basket were spread out ! Melon, bananas, pears, cherries, apples...

Ana María were very sad but Juan comfort her and help her to pick up the fruit.

Ana María was v ery grateful and told Juan that she would give them a surprise.

Juan was excited with the idea of a surprise but he asked why was the girl going to give them a prize. He had done what he should.

Next day, when the girl meet Juan and his dog , she gave them a box. A lot of sweets for Juan and biscuits for his dog was the present.

Juan said “Thank you” and his dog moved the tail.

All of them were very happy. Juan had been friendly and Ana María had been grateful.

SPAIN

NEZAKET

Günlerden bir gün Ana Maria alışverişe giderken muz kabuğuna basıp kaldırımında düştü. Tam o sırada Juan ve köpeği Rayo sokakta yürüyordu ve kızın düştüğünü gördüler. Hızlıca koştular ve Juan , Ana Maria'ya kalkması için yardım etti. Sepetindeki tüm meyveler yere düştü. Kavun,muzlar,armutlar,kirazlar, elmalar...Ana Maria çok üzüldü ama Juan onu teselli etti ve ona meyveleri toplaması için yardım etti. Ana Maria çok minnettardı ve Juan'a onlar için bir sürprizi olacağını söyledi.Juan bu sürpriz için çok heyecanlandı ama kızın onlara neden ödül vereceğini de anlamıyordu. Çünkü yapması gerekeni yapmıştı. Bir sonraki gün kız, Juan ve köpeği ile buluştu ve onlara bir kutu verdi. Hediye Juan için bir sürü şeker ve köpeği için de bisküviydi. Juan teşekkür etti ve köpeği de kuyruğunu salladı. Hepsi çok mutluydu. Juan yardımseverdi ve Ana Maria da minnettardı.

SPAIN

LOS AMIGOS AMABLES (5ºB)

Un día Raúl iba con su abuela a comprar. Su abuela era muy bajita y Raúl era igual de alto que ella, iban a cruzar la calle pero nadie los veía y nunca paraban en el paso de peatones.

De casualidad pasaron por allí los amigos de Raúl. Entonces les contó lo que pasaba y entre todos consiguieron que los coches parasen y así pudieron ayudar a la abuela a cruzar la calle.

THE HELPFUL FRIENDS

One day Raúl was going shopping with his granny. His granny was too short and Raúl was just as tall as her. They were going to cross the street but the car drivers never saw them and they never stopped.

Accidentally Raúl saw some Friends coming. He told his Friends what happened and they managed to stop the cars and let Raúl and his granny to cross the street.

YARDIMSEVER ARKADAŞLAR

Bir gün Raul büyükannesiyle alışverişe gidiyordu. Büyükannesi çok kısa boyluydu ve Raul da neredeyse onun kadar uzundu. Caddeden karşıya geçmek üzereydiler ama araba şoförleri onları hiç görmedi ve bir türlü durmadılar. Raul tesadüfen birkaç arkadaşının geldiğini gördü. Onlara durumdan bahsetti ve onlar da arabaları durdurmayı başardı , Raul ve büyükannesinin karşıdan karşıya geçmesini sağladılar.

SPAIN

LOS NIÑOS AYUDAN A LA ABUELA A CRUZAR LA CARRETERA (Lorena 4ºA)

Un día nuestra abuela quería bajar a nuestra casa, pero le daba miedo cruzar la carretera porque pasaban muchísimos coches.

Mi madre nos dijo: - La abuela va a bajar.

Y nosotros salimos a esperar a la abuela a la carretera.

La abuela que bajaba ya nos estaba esperando en la esquina, y nosotros cruzamos la carretera para cogerla de la mano y cruzar con ella.

Ella se puso muy contenta al vernos y ver que la queríamos ayudar. Así que fuimos a casa a merendar con ella.

THE CHILDREN HELP GRANNY TO CROSS THE ROAD

One day our granny wanted to come to our house but she was afraid of crossing the road because there was a lot of traffic.

My mother told us: - Granny is coming home.

So we waited for her by the road. She was coming closer and we took her by her arm and crossed the road with her.

She was very happy to see us helping. So we went home and had tea together.

BÜYÜKANNENİN KARŞIDAN KARŞIYA GEÇMESİNE YARDIM EDEN ÇOCUKLAR

Günlerden bir gün büyükannemiz bize gelmek istedi ama çok fazla trafik olduğu için karşıdan karşıya geçmeye korkuyordu. Annem dedi ki

- Büyükanne bize geliyor.

Bu yüzden biz de yolun kenarında onu bekledik. Daha da yaklaşıyordu, biz de kolundan tutarak onunla birlikte karşıdan karşıya geçtik. Ona yardım ettiğimizi görmek onu çok mutlu etti. Böylelikle eve geldik ve beraber çay keyfi yaptık.

SPAIN

EL TESORO DE LA AMABILIDAD (Miriam Martín-Albo)

Érase una vez tres niños muy buenos y amables. La niña se llamaba Martina y los dos niños que eran primos se llamaban Mateo y Andrés. Un día vieron a una abuela y la ayudaron a cruzar un paso de cebr y ella por ayudarle les dijo: - “En esta ciudad hay un tesoro. Seguid las pistas y lo encontraréis y lo que yo os diga haréis. Buscad donde las personas están bajo tierra”.

Ellos primero pensaron que era una broma pero luego pensaron: ¿y si es cierto? ¿Y si hay un tesoro? Después se fueron al cementerio, pues era la respuesta de la adivinanza de la señora. Allí encontraron una pista cerca de una lápida. Ponía: “De este templo del saber los niños huyen a todo correr y allí el tesoro encontraréis”. Los niños ya lo sabían. - ¡Es el colegio!- Dijo Martina.

Exacto, allí estaba, en la clase de ciencias, detrás de la pizarra había una carta y ponía: “Si habéis encontrado habréis sido amables con mucha gente. Sé que sois varios, por eso os dedico este tesoro, el tesoro de la amabilidad”. FIN

HELPLESSNESS TREASURE

Once upon a time, there were three kids and they were very kind. The girl was named Martina and the boys were cousins and their names were Mateo and Andrés. One day they saw a granny and helped her to cross the street. She said: - There is a treasure in this town. Follow the clues and you will find it. First, look where people lay underground-

They thought that it could be a joke but then they started wondering if it was really true. They went to the cemetery and found a clue written in a graveyard. The clue said: - From this knowledge temple kids run away. The treasure is there-. The children knew the clue was talking about the school. Martina guessed it.

There it was, in the sciences classroom, behind the blackboard they found a note: - If you have found this, it means that you have been helpful and kind to a lot of people. This is your treasure: HELPLESSNESS.-

SPAIN

YARDIM HAZINESİ

Bir varmış bir yokmuş, çok nazik üç küçük çocuk varmış. Kızın adı Martina ve kuzen olan erkeklerin adı da Mateo ve Andres'ti. Bir gün bir nine görmüşler ve karşıdan karşıya geçmesine yardım etmişler. Nine demiş ki :- Bu kasabada bir hazine var. İpuçlarını takip ederseniz hazineyi bulacaksınız .İlk olarak insanların gömüldüğü yere bakın.

Bunun bir şaka olduğunu düşünmüşler ama sonra gerçekten doğruysa diye de meraklanmaya başlamışlar. Mezarlığa gitmişler ve orada yazılı bir ipucu bulmuşlar. İpucu şöyle diyordu: - Çocuklar bu bilgiyle tapınağa koşun. Hazine orada.

Çocuklar bu ipucunun okul olduğunu anlamışlardı. Bunu Martina tahmin etmişti. Fen sınıfında tahtanın arkasında bir not buldular.

: - Eğer bu notu bulduysanız ,siz insanlara karşı çok yardımsever ve naziksınız demektir. İşte bu sizin hazineniz : YARDIMSEVERLİK.

MIGUEL AND SARA GO FOR A WALK (3⁰B)

As other days, Miguel and his sister, Sara, had gone for a walk. Suddenly, when they were crossing the street, they realized that two old people needed their help. They ran as fast as they could.

An old woman was felt down and her shopping basket spilled, an old man were with her but he was still. Miguel helped the old woman to stand up and he made sure that she was not hurt. Meanwhile, Sara hold the old man's arm and helped him to cross the street. He told her that he was blind .

Miguel and Sara came back home very proud. They had been very kind and polite with that old couple.

SPAIN

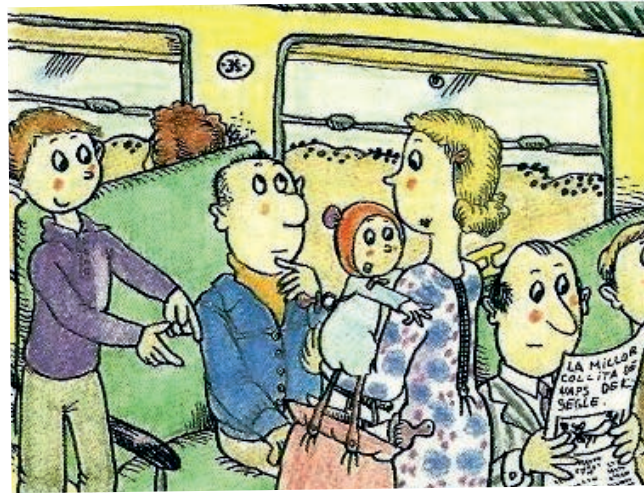

YÜRÜYÜŞE ÇIKAN MIGUEL VE SARA

Tıpkı diğer günler gibi Miguel ve kızkardeşi Sara yürüyüşe çıkmışlardı. Tam o sırada karşıdan karşıya geçerken iki yaşlı insanın onların yardımına ihtiyaç duyduklarını fark ettiler. Koşabildikleri kadar hızlı koştu. Yaşlı kadın yere düşmüştü ve alışveriş sepeti dökülmüştü, yaşlı adam da kadınla birlikteydi ama o da hareketsiz duruyordu. Miguel yaşlı kadına kalkması için yardım etti ve yaralanmadığına emin oldu. Sara da yaşlı adamın kolundan tuttu ve onu karşıdan karşıya geçirdi. Yaşlı adam ona gözlerinin görmediğini söyledi. Miguel ve Sara gururlu bir şekilde eve döndüler. İkisi de bu yaşlı çifte karşı çok nazik ve kibardılar.

EL NIÑO MÁS AMABLE (5° B)

Hace un tiempo que se repetía lo mismo todos los días en el autobús, cuando llegaba una señora con su bebé y estaban todos los asientos ocupados, nadie le cedía su sitio y tenía que hacer todo el recorrido de pie hasta la guardería. Pero un día cuando se subió había un niño que le dijo que se sentara en su asiento con su bebé. La mujer se sintió muy agradecida.

SPAIN

THE MOST HELPFUL BOY

Lately the same thing happened everyday. When a woman with a baby got on the bus, there wasn't a seat for them and nobody told them to seat. They had to go standing all the way to the infant school. But one day a boy was seated on the bus and when he saw the woman with the baby, he told them to sit in his place. The woman was very grateful.

EN YARDIMSEVER ÇOCUK

Son zamanlarda her gün aynı şey oluyordu. Bebekli bir kadın otobüse biniyor ,yer olmadığı için oturamıyor ve kimse de onlara yer vermiyordu. Anaokuluna kadar tüm yol boyunca ayakta durmak zorunda kalıyorlardı. Fakat bir gün otobüste oturan bir çocuk bebekli kadını gördü ve onlara kendi yerine oturmasını söyledi. Kadın çok müteşekkirdi.

LA COMPRA DE TOM (Álvaro. A 4ºA)

El otro día Tom fue a comprar con su mamá. Compraron: huevos, pan, fruta, carne... Luego fueron al mercado.

Al entrar había mucha gente. Al salir, ayudó a su mamá con las bolsas de la compra.

Luego fueron a la parada del autobús y entraron en él.

En una parada estaba una señora con el bebé que iba muy cargada. Al ver que no había hueco, Tom le dio su asiento.

La señora le dio las gracias.

Después, se bajaron y fueron a su casa. Y Tom y su mamá hicieron la comida.

SPAIN

TOM'S SHOPPING

One day Tom went shopping with his mum. They bought eggs, bread, fruit, meat... Then they went to the market.

There were a lot of people in the market. Tom helped mum carrying the shopping bags.

Then they went to the bus stop and took the bus.

Suddenly a woman with a baby got into the bus. Tom gave up his bus seat. The woman gave thanks.

After that, Tom and her mum got out of the bus and went home. They made dinner.

TOM'UN ALIŞVERİŞİ

Bir gün annesiyle birlikte Tom alışverişe gitti. Yumurta ,ekmek,meyve ve et aldılar.Sonra marketten çıktılar. Markette çok kişi vardı ve Tom annesine alışveriş poşetlerini taşımada yardım etti. Sonra otobüs durağına gittiler ve otobüse bindiler. Tam o sırada bebekli bir kadın otobüse bindi. Tom yerinden kalktı.Kadın da teşekkür etti. Ondan sonra, Tom ve annesi otobüsten inip evlerine gittiler. Akşam yemeklerini yediler.

LUIS AND HIS MOTHER , CAMILA, GO SHOPPING (3^B)

Luis was a nice blue eyed boy who lived with his mum, Camila.

Camila worked a lot and she was always very busy.

It was a sunny day and Luis wanted to spend time with his mum, so he asked her if they could go shopping together.

Camila told Luis that she was very busy but, that they could go shopping next day.

It was Wednesday... the great day!! Luis was excited to help her mum with the shopping. Camila came back home earlier than other days and mother and son went to the market.

First, they went to the butcher's. They bought ham and meat. Then they went to the baker's (they needed bread for dinner) and finally the went to buy some fish.

On their way home, they went to the supermarket to buy salt, water, juice, ice-cream and sweets.

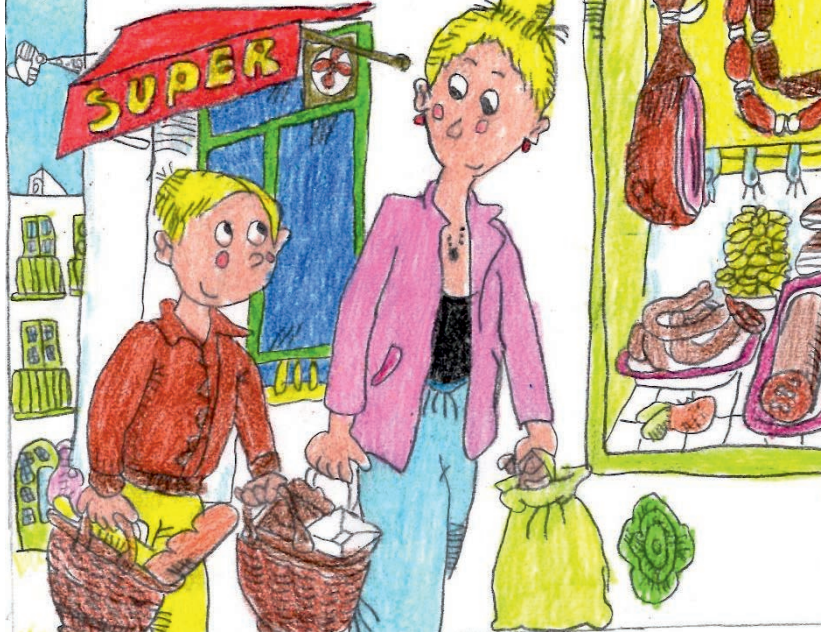
Luis was very happy of having helped her mum and he also prepared dinner with her.

Camila and Luis decided that the would go shopping together all Wednesdays, because they had enjoyed a lot and Luis had felt helpful.

At night, they were very tired so they felt asleep in the sofa watching a cartoon film.

SPAIN

LUIS VE ANNESİ ALIŞVERİŞE GİDİYOR

Luis annesi Camila ile yaşayan mavi gözlü sevimli bir çocuktur. Camila çok çalışıyordu ve her zaman çok yoğundu.

Güneşli bir gündü ve Luis annesiyle vakit geçirmek istiyordu ve annesine beraber alışverişe gidip gidemeyeceklerini sordu. Camila şuan çok yoğun olduğunu ama yarın gidebileceklerini söyledi.

Günlerden Çarşamba'ydı ve harika bir gün... Luis annesine alışverişte yardım edeceği çok heyecanlandıydı. Camila diğer günlere nazaran eve daha erken gelmişti ve anne oğlu beraber markete gitti.

Önce kasaba gittiler. Biraz jambon ve et aldılar. Daha sonra fırına gittiler(akşam yemeği için ekmeğe lazımdı) ve son olarak da biraz balık almaya gittiler. Eve dönerken tuz,su,meyve suyu,dondurma ve şekerleme almak için süpermarkete uğradılar. Luis annesine yardım ettiği için çok mutluydu ve aynı zamanda ona akşam yemeğini hazırlamada da yardım etti. Camila ve Luis her Çarşambaları beraber alışverişe gitmeye karar verdiler, çünkü çok eğlenmişlerdi ve Luis kendini faydalı hissetmişti. Gece, çok yoruldu ve bu yüzden kanepede çizgi film izlerken uyuyakaldılar.

SPAIN

LA MUJER Y EL NIÑO (5ºB)

Un día un niño iba a comprar a la carnicería, pero vio a una mujer que llevaba tres bolsas muy pesadas. El niño le dijo a la mujer: espérate que compro carne y te ayudo a llevar las bolsas, la señora se esperó y los dos se fueron, la mujer le dio las gracias al niño por ser tan amable con ella.

THE WOMAN AND THE BOY

One day a boy was going to the butcher's, when he saw a woman carrying 3 heavy bags. The boy said to the woman: please, wait. I will buy some meat and then I will help you with the bags. The woman waited and they both left. The woman said thank you to the boy for being helpful and kind.

KADIN VE ÇOCUK

Bir gün kasaba giden çocuk 3 tane ağır poşet taşımaya çalışan bir kadın gördü. Çocuk kadına: -Lütfen bekleyin. Biraz et alacağım, sonra poşetlerinize yardım edeceğim. dedi. Kadın bekledi ve beraber ordan ayrıldılar. Kadın çocuğa yardımsever ve nazik olduğu için teşekkür etti.

JOHN (Arantxa Mulas)

Había una vez un corredor que se llamaba John y era un poco especial porque tenía las piernas hasta las rodillas. Cuando era pequeño todos se metían con él pero cuando se hizo corredor con unas piernas de metal, todo el mundo lo veía como una persona normal.

Iba a competir con un rival que había ganado a todos. - ¡Nunca le ganaré!- Se quejaba John. - ¡La carrera es en dos meses!-. Así que esos meses los aprovechó y entrenó muchísimo.

Era el día de la carrera y John estaba muy nervioso. -¡Preparados, listos, ya!- dijo el árbitro. Cuando ya iban por la mitad de la carrera, su rival Juan se cayó. John se dio cuenta que era como él, no tenía piernas.

Entonces John se paró a ayudarlo y aunque ganó Juan la carrera él ganó mucho más: un nuevo amigo. FIN

SPAIN

JOHN

Once upon a time there was a runner whose name was John. He was special because his legs ended in his knees. When he was a child, the other kids laughed at him but then he became a runner with his special legs and everyone saw it normal.

He was going to compete with a very high level runner. – I wil never win- he said to himself. So he trained a lot for two months.

The day of the race John was very nervous. – Ready, steady, go!- said the referee. In the middle of the race, the other boy fell down. John noticed that the other boy didn't have his legs either. Then he stopped to help him and they both won a new friend.

JOHN

Bir zamanlar John adında bir koşucu varmış. Çok özel biriydi çünkü dizlerinden aşağısı yoktu. Çocukken herkes onla alay ederdi ama sonrasında özel bacaklarıyla koşucu oldu ve herkes bunu normal karşıladı. Üst düzey bir koşucuyla yarışacaktı. Kendi kendine – Asla kazanamayacağım. dedi. Bu yüzden iki ay çok sıkı çalıştı. Yarış günü John çok gergindi. Hakem : –Yerlerinize,hazır,başla! dedi.Yarışın tam ortasında diğer çocuk düştü. John diğer çocuğun da bacaklarının olmadığı fark etti. Sonra ona yardım etmek için durdu ve her ikisi de yeni bir arkadaş kazandı.

SPAIN

LOS JUEGOS PARALÍMPICOS

Cuando empezó la carrera de 1000 metros, los participantes corrían y corrían, hicieron 100 metros, significaba que habían hecho una vuelta.

Cuando iban por la quinta vuelta el número 1962 se cayó al suelo y el 1950 le ayudó, siguieron juntos hasta la meta y resulta que el 1962 quedó en primer puesto y el 1950 segundo, recogieron las medallas, y se fueron muy contentos.

THE PARALIMPIC GAMES

When the 1000 metres race started, all the participants ran very fast, they ran 100 metres, one lap.

When they had completed 5 laps, runner number 1962 fell down and runner 1950 helped him. They finished the race together. Runner number 1962 was first and number 1950 was second. They won a medal and were very happy.

PARALİMPİK OYUNLARI

1000 metre koşu yarışı başladı ve tüm katılımcılar çok hızlı koştu, bir turda 100 metre koşular. 5 turu tamamladıklarında 1962 numaralı koşucu düştü, 1950 numaralı koşucu da ona yardım etti. Yarışı beraber bitirdiler. 1962 numaralı koşucu birinci, 1950 numaralı koşucu ikinci oldu. İki de madalya kazandı ve çok mutlu oldular.

SPAIN

TODOS AMABLES EN EL METRO

Un día muy nublado, una señora embarazada tenía que ir a una revisión médica al hospital. Ella vivía muy lejos y tuvo que ir en metro.

Cuando llegó en el metro había mucha gente y todo estaba ocupado, pero un niño la vio y le dijo que se sentara en su asiento.

EVERYBODY IS HELPFUL

One cloudy day, a woman who was pregnant had to go to the hospital. She lived far away from the hospital so she had to take the metro.

When she took the metro there were a lot of people and it was very busy, but a boy saw her and he gave his seat up the the woman.

HERKES YARDIMSEVERDİR

Bulutlu bir günde hamile bir kadın hastaneye gitmek zorundaydı. Hastaneden çok uzakta yaşıyordu ve bu yüzden metro kullanmak zorundaydı. Metroya bindiğinde çok kalabalıktı, çok fazla insan vardı. Fakat bir çocuk onu gördü ve yerini kadına verdi.

"Bu proje T.C. Avrupa Birliđi Bakanlığı, AB Eğitim ve Gençlik Programları Merkezi Başkanlığınca (Ulusal Ajans, <http://www.ua.gov.tr>) yürütölen Gençlik Programı kapsamında ve Avrupa Komisyonu'ndan sağlanan hibeyle gerçekteşirilmifştir. Ancak burada yer alan görüşlerden Ulusal Ajans veya Avrupa Komisyonu sorumlu tutulamaz."

